

8

Фашисти поміняли нашим співвітчизникам-остарбайтерам імена й прізвища на номери, а вдома їх потім проідентифікували як «шкідливих»

«Дії уряду щодо вирішення актуальних питань у соціальній сфері» — тема нашої сьогоднішньої «прямої лінії». Гостем редакції буде **Наталія Юріївна КОРОЛЕВСЬКА**, міністр соціальної політики України. Поставити свої запитання ви зможете **29 березня з 10.00 до 11.00** за телефоном **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 29 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 59 (4945)

ЦИТАТА ДНЯ

МИХАЙЛО БОЛОТСЬКИХ:

«Наразі у нас немає підстав говорити, що наводок буде катастрофічним. Прогнозується він на рівні середньорічного».

Голова Державної служби з надзвичайних ситуацій про проходження повені

2

Квартирні черги інвентаризують

РІШЕННЯ. Формування Єдиного державного реєстру громадян, які потребують поліпшення житлових умов, завершать до жовтня 2013 року. «Єдиний державний реєстр громадян, які потребують поліпшення житлових умов, стане важливим чинником у формуванні державної житлової політики», — зазначив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул, коментуючи прийняття урядом відповідної постанови.

Як повідомляє прес-служба віце-прем'єра, квартирні черги на житло, як ми звикли її називати, ведеться у всіх населених пунктах України органами місцевого самоврядування, а також через відомчий реєстр. З формуванням Єдиного держреєстру фактично буде проведено інвентаризацію всіх квартирних черг, які поки що не об'єднані в єдину базу даних. «Таким чином буде відтворено реальну картину потреби в житлі в кожному населеному пункті», — сказав Олександр Вілкул.

ЦИФРА ДНЯ

4,4

млрд дол. США

становив зовнішньоторговельний оборот продукції вітчизняного АПК за підсумками січня-лютого. Це на 27,9% більше, ніж у 2012 році

Чи добре там, де ми є?

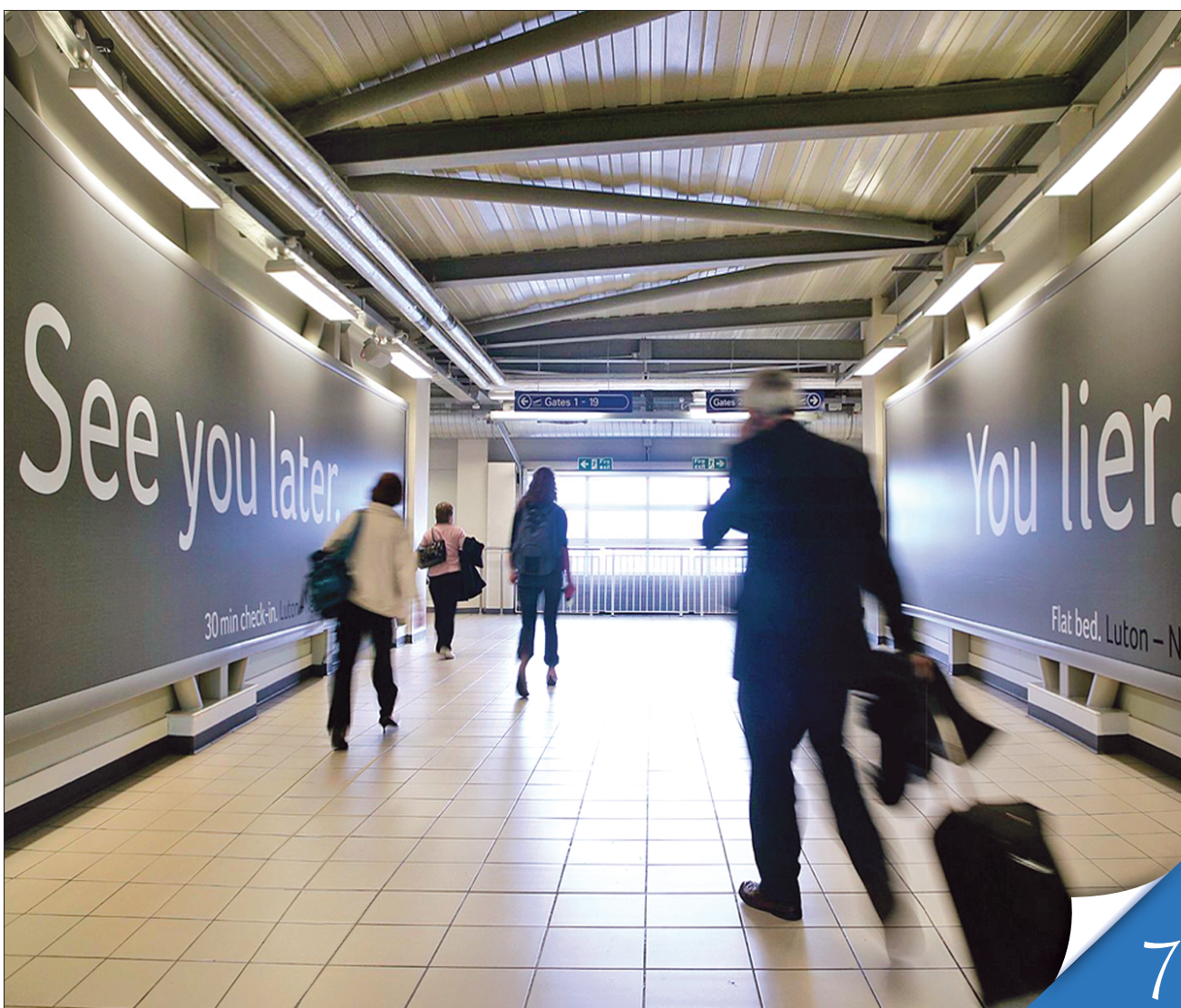

Фото з сайту signa.info.com

ОПИТУВАННЯ. Іноземці в Україні не задоволені хабарництвом та бізнес-кліматом, а подобається їм найбільше наша гостинність

Щоб на службовому мундирі — ні плями, ні цяточки

ДЕКЛАРУЄМОСЯ. Відповідно до Закону «Про засади запобігання і протидії корупції» вітчизняні держслужбовці подають відомості про доходи і витрати

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Суспільство, винаймаючи управлінців на роботу в структури виконавчої влади та

органи місцевого самоврядування, цілком закономірно очікує від них справедливого, чесного і неупередженого виконання функціональних обов'язків.

Водночас центральна та місцева влади зобов'язані створити умови, за яких приватні інтереси, ділові та інші зв'язки держслужбовців і посадових осіб місцевого самоврядування не по-

винні позначатися на ухваленні державних рішень, оскільки це може істотно похитнути авторитет усієї системи управління, викликати нарікання і недовіру людей. Задля збереження до-

бросності в державному управлінні у цивілізованих країнах існують різноманітні інструменти, мета яких — запобігти виникненню конфлікту інтересів.

5

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 28 березня 2013 року

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1020.5462
за 100 євро

RUB 2.5898
за 10 рублів

/ AU 127168.63

AG 2264.42

PT 125729.89

PD 60586.94
за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Реальний сектор отримає стимули

ПРІОРИТЕТ. Держпрограма активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки дасть змогу наростити виробництво конкурентної вітчизняної продукції

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

На урядовому брифінгу міністр економічного розвитку і торгівлі Ігор Прасолов розповів представникам ЗМІ про план заходів, закладених у Державній програмі активізації розвитку економіки на 2013—2014 роки. За його словами, всі вони спрямовані на пожевлення реального сектору економіки та «чітке розуміння: які якісні результати отримає економіка і суспільство в цілому».

Отже, програма передбачає стимулювання виробництва в галузях, на продукцію яких є істотний внутрішній і зовнішній попит. Це, передовсім, агропромисловий, енергетичний комплекси, легка промисловість, автомобілебудування.

«Аграрний сектор за результатами січня-лютого продемонстрував зростання виробництва на понад 5%. На сільськогосподарську продукцію є стабільний попит, що постійно зростає. Так само зростає внутрішній і зовнішній попит на електроенергію», — такими словами міністр дав зрозуміти, що розвиток цих галузей сприятиме збільшенню

обсягів виробництва та, найголовніше, створить інвестиційний попит у суміжних галузях. Мається на увазі машинобудування, гірничо-металургійний комплекс, харчова промисловість.

Також програмою передбачені конкретні заходи, спрямовані на підвищення обсягів переробки сільгосппродукції, збільшення інвестицій у цій сфері.

Ігор Прасолов наголосив, що реалізацією цієї програми планується досягти й імпортозаміщення. За головну мету влада взяла виробництво ліків та медичного обладнання, товарів легкої промисловості, продуктів харчування з високим ступенем переробки, виробництво автомобільної та сільгосптехніки. Надалі виробництво вітчизняної продукції планується наростити за рахунок авіабудування, суднобудування, виробництва побутової техніки. «Для цих галузей програмою передбачено як безпосередню підтримку виробництва, так і комплекс заходів з протидії нелегальному імпорту, що надходить на тійовий ринок і знижує конкурентоздатність вітчизняних товарів», — сказав міністр. — Заходи щодо активізації

Сільське господарство — це та сфера, яка здатна швидко дати приріст виробництва

Фото Олександра ЛЕПЕХИ

економіки передбачають модернізацію потужностей для зростання конкурентоздатності вітчизняної продукції, підвищення рентабельності виробництва, освоєння нових видів високотехнологічної і наукоємної продукції та просування вітчизняних товарів та послуг на зовнішні ринки».

До слова, у поточному році на фінансування держпрограми передбачено 253,8 мільярда гривень. З них 23,7 виділить бюджет, 8,1 — місцеві бюджети, 7,1 — є кредитами міжнародних фінансових організацій і 214 мільярдів гривень — гроші, залучені під державні гарантії. (В постанові Кабінету Міністрів від 27 лютого 2013 р., якою ця програма затверджена, зазначено, що її дворічне фінансування передбачено на рівні 460 мільярдів 974,19 мільйона гривень).

Уже відповідаючи на запитання журналістів, Ігор Прасолов розповів, що місія МВФ почала роботу з Міністерством фінансів і Національним банком 27 березня. «Ми активно працюємо, бо дуже зацікавлені в отриманні цих грошей і в рефінансуванні кредитів, які були отримані раніше від МВФ», — сказав міністр, додавши, що представники

фонду зустрічатимуться окремо з Міністерством енергетики, Прем'єром і віце-прем'єрами. — У нас є всі підстави, щоб ця допомога за програмою стэнд-бай Україні була виділена».

Також міністр заявив, що Україна чітко дотримується всіх необхідних норм у переговорах щодо перегляду тарифних ставок у рамках СОТ. «Уже двічі представники України були в Женеві (Швейцарія), де проводили зустрічі щодо перегляду тарифних ставок. Окрім цього, дуже активну позицію займає Європейський Союз. Саме тому в нас були зустрічі з представниками ЄС, саме тому ми зараз розмірковуємо над нашими подальшими кроками», — розповів Ігор Прасолов та дав прогноз, що найближчим часом українська сторона в переговорах визначить остаточну позицію.

Окрім цього, Україна має намір увійти до сотні світового рейтингу Doing Business (наразі Україна посідає в цьому рейтингу 137-е місце). За словами міністра, на виконання цього завдання Президента до роботи залучена впливова міжнародна компанія PricewaterhouseCoopers. Створено й спеціальну робочу групу.

Неефективні лікарні перепрофілюють

Катерина ЦАРЬОВА
для «Урядового кур'єра»

МЕДРЕФОРМА. В стінах Кабміну під час брифінгу міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова акцентувала на проблемах реорганізації закладів охорони здоров'я первинної ланки. За її словами, перший рік впровадження реформи довів, що модернізація української медицини є величезним організаційно-фінансовим викликом для держави.

«Одним із ключових напрямків першого етапу модернізації медичної галузі визначено оптимізацію мережі закладів охорони здоров'я, що надають первинну медичну допомогу, — наголосила вона. — Ті фінанси, які звільняються після закриття неефективних лікарень, йдуть на оновлення медичного обладнання в працюючих установах, забезпечення їх медикаментами, підвищення заробітної плати медикам».

Завдання цієї оптимізації полягають у проведенні чіткого розмежування функцій первинної та вторинної меддопомоги, створенні центрів первинної медико-санітарної допомоги з мережею лікувально-профілактичних підрозділів, розділенні функцій швидкої та невідкладної меддопомоги і частковий передачі невідкладної допомоги на первинний рівень з 8 ранку до 8 вечора.

Однак міністр наголосила, що для підвищення якості надання меддопомоги в державі слід ефективно використовувати бюджетні асигнування на охорону здоров'я за рахунок економії бюджетних коштів (це можна зробити, усунувши дублювання медичних послуг).

У цьому контексті вона озвучила принципи, прописані в Методичних рекомендаціях щодо модернізації мережі закладів охорони здоров'я первинної ланки, розроблених МОЗ, для керівників місцевих органів влади та медичних установ. Серед них такі: при трансформації медичних установ слід зберегти або збільшити рівень доходів працівників; жоден із закладів охорони здоров'я, що реально функціонують, не має бути закритим, допустимі лише реорганізація та/або перепрофілювання з урахуванням потреб населення; медичний та допоміжний персонал забезпечити робочими місцями.

«Отже, йдеться про перепрофілювання лікарень: дільнична лікарня, наприклад, може перетворитися або в амбулаторію сімейної медицини, або в лікарню відновного лікування, або в інший заклад, а коли справа дійде до створення госпітальних округів, деякі центральні районні лікарні можуть бути перетворені в лікарні планового лікування тощо», — наголосила Раїса Богатирьова.

Паводок катастрофи не зробить

АКЦЕНТ. Держслужба з надзвичайних ситуацій прогнозує небезпеку часткового підтоплення 11 областей та Києва

Лора ВОВК
для «Урядового кур'єра»

На урядовому брифінгу Голова Державної служби з надзвичайних ситуацій Михайло Болотських розповідав про ліквідацію наслідків складних погодних умов у регіонах нашої країни.

«Циклон у вигляді потужного снігопаду, який супроводжувався поривчастим вітром, ожеледицею та зниженням температури повітря, охопив територію 12 областей Західного, Центрального регіонів та місто Київ. Завчасно вжиті заходи дали нам змогу уникнути загибелі чи обмороження людей, — сказав він, навівши статистичні дані. — Найбільша кількість опадів, яка випала протягом 22—24 березня, зафіксована в західних областях (30—35 мм), північних (35—55 мм), у Сумах (64 мм) та Києві (60 мм). Також потужні снігопади спостерігались у Черкаській, Полтавській та Чернігівській областях».

До речі, того дня посадовець упевнено заявив, що ситуація з можливими пове-

нями під контролем і Держслужба з надзвичайних ситуацій (ДСНС) повністю готова до ліквідації паводків у разі їх виникнення.

«Проведено перевірку всіх, без винятку, областей і районів, у нас є реальна оцінка цієї ситуації. Гідрометцентр разом з Держгентством водних ресурсів проводить постійний моніторинг. Наразі у нас немає підстав говорити, що паводок буде катстрофічним. Прогнозується він на рівні середньорічного, і якщо буде різке танення снігу, то у нас на всіх основних водосховищах є можливості для прийняття талих вод», — сказав він.

До речі, Україна вже домовилася з Росією і Білоруссю про взаємодію в процесі регулювання скидання вод з гідропоруд, які розташовані на території сусідів і можуть погіршити або стабілізувати ситуацію у нас. Окрім цього, ДСНС прогнозує, що у схвищах Дніпровського каскаду вистачить місця для 6,6 мільярда кубометрів паводкових вод.

«Давайте не драматизувати ситуацію з паводка-

ми», — закликав посадовець, а потім додав, що в державному бюджеті на їх ліквідацію передбачено 3,5 мільярда гривень.

Однак за годину до брифінгу під час виступу на засіданні уряду Михайло Болотських говорив про менш утішні факти: «Значне загострення ситуації, досягнення небезпечних та дуже небезпечних відміток підтоплення територій з великою ймовірністю очікується в 11 областях і місті Києві. Зокрема, Львівській, Волинській, Рівненській, Тернопільській, Хмельницькій, Житомирській, Чернігівській, Сумській та Одеській областях». Відтак на більшій частині України з 1 по 5 квітня очікується підвищення температури до 13 градусів удень, з подальшим підвищенням до 17—20. Це й створить небезпечний режим танення снігу.

«Підготовка органів управління і формування угруповання сил рятувальників здійснюється відповідно до затвердженого плану, яким передбачено порядок дій органів управ-

ління і сил при загрози або виникненні надзвичайних ситуацій на основних водних басейнах. Але особливо важливою складовою оцінки загроз і стану готовності до пропуску повені є комплексна оцінка гідрологічної ситуації, готовності органів влади, стану систем відведення поверхневих стічних вод, зливової каналізації, дренажних і меліоративних систем міст, гідротехнічних споруд, що забезпечують безпечний пропуск повені і захист населених пунктів від шкідливої дії води. Також особливу увагу слід звернути на ситуацію у Житомирській, Закарпатській, Тернопільській, Хмельницькій та Одеській областях», — резюмував голова ДСНС.

При цьому, за його словами, для стабілізації ситуації та якнайшвидшого приведення об'єктів та територій в стан готовності до пропуску повені потрібно прийняти рішення щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності профільних заступників голів обласних державних адміністрацій.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Угорщина підключилася до реверсу

ПАРТНЕРСТВО. Під час візиту Миколи Азарова до Будапешта уперше спільний кордон перетнули кубометри газу з Європи

Будапешт вважає Україну дуже перспективним партнером

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

У рамках дводенного офіційного візиту до сусідньої держави Прем'єр-міністр Микола Азаров провів зустріч зі своїм угорським колегою Віктором Орбаном у вузькому колі та на чолі делегацій. За підсумками переговорів у присутності глав урядів підписано угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Угорщини про міжнародні комбіновані перевезення, меморандум про взаєморозуміння між державним агентством з інвестицій та управління національними проектами України й Агентством сприяння торгівлі та інвестиціям Угорщини, меморандум між Міністерством аграрної політики та продовольства України й Міністерством регіонального розвитку Угорщини про співробітництво у сфері захисту рослин, а також Спільну заяву глав урядів «Про розвиток автодорожніх контрольних-пропускних пунктів на українсько-угорському державному кордоні».

Головну новину візиту Микола Азаров озвучив уже на спільній з Віктором Орбаном прес-конференції. Глава нашого уряду заявив, що Україна розпочала імпортувати газ з Європи через Угорщину. «Мені надзвичайно приємно вам повідомити, що сьогодні, і це знаменна подія, українсько-

угорський кордон перетнула перша молекула газу за реверсним напрямком. Це, без перебільшення, надзвичайно велика подія, і вона означає прорив у напрямку енергетичної незалежності України», — наголосив Микола Азаров. При цьому він подякував Вікторові Орбану за принциповий підхід, що дав можливість завершити ці переговори.

Існуючі можливості дають змогу імпортувати 2 мільярди кубометрів блакитного палива на рік, але, за розрахунками експертів, ці обсяги можна збільшити до 10 мільярдів кубометрів.

Український Прем'єр зазначив, що існуючі можливості дають змогу імпортувати 2 мільярди кубометрів блакитного палива на рік, але, за розрахунками експертів, ці обсяги можна збільшити до 10 мільярдів кубометрів. Водночас сторони домовилися про розробку ще кількох напрямків транспортування вуглеводнів.

Крім того, Микола Азаров повідомив, що Україна й Угорщина мають намір розширити транспортні коридори. «Ми вирішили розширити існуючі транспортні мережі у прикордонних регіонах. Також проводимо роботу зі збільшення обслуговування

наших громадян, які перетинають державний кордон», — сказав він.

Глава уряду висловив вдячність Угорщині за послідовну підтримку євроінтеграційних прагнень нашої держави. «Ми обговорили питання, пов'язані з європейською інтеграцією України. Мені надзвичайно приємно повідомити, що Прем'єр-міністр Угорщини

кими характеристиками були нижчими від попереднього періоду. «Ми, угорці, бачимо Україну як потужного сусіда, з яким нам пощастило», — сказав він.

Водночас Віктор Орбан звернувся з проханням пришвидшити в Україні реалізацію закону про мови: «Ми просимо підтримати угорську меншину в реалізації закону про мови, який ми вважаємо дуже лояльним».

Як передає департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну, сторони домовилися активізувати співпрацю в енергетичній сфері, зокрема щодо розвитку атомної енергетики, збільшення поставок української електроенергії в Угорщину й транзит у Україну європейського газу через території Угорщини. Крім того, домовлено провести Дні угорської культури в Україні та української — в Угорщині, а також запровадити системи грантів для обміну студентами й навчання в українських та угорських вишах.

Програмою офіційного візиту передбачені зустрічі Миколи Азарова з Президентом Угорщини, Головою та депутатами Державних зборів Угорщини, представниками місцевого бізнесу та ЗМІ.

Докладніше про це читайте в наступному номері.

ПРОШУ СЛОВА!

Обрані... бути заручниками?

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Не знаю, як деінде, а у районі, де мешкаю, дедалі частіше помічаю, як магазини, які ще нещодавно торгували промисловими товарами, побутовою технікою, одягом та іншим неістівним крамом, перепрофілюються на продуктові. Таке враження, що кияни масово перетворюються на таких собі ненажер, які тільки й думають, як набити шлунок.

Звісно, зручно, коли біля дому є продуктова крамничка. Не потрібно йти по хліб чи молоко у супермаркет і простоювати у довгезних чергах до кас. Але, повірте, є в цієї медалі й зворотний бік. І віднині мешканцям мого будинку доведеться спостерігати його чи не щодня.

Та починалося все доволі райдужно. Оголошенням на дверях під'їзду нам заздалегідь повідомили, що в будинку на першому поверсі незабаром відкриють продуктовий магазин. Умовили навіть вередливих бабусь, які завжди чимось не задоволені. Керівництво магазину розповідало, що віднині літнім людям не треба буде ходити далеко по продукти. «Це ж так зручно, коли все потрібне можна придбати, навіть не виходячи з двору! Не всім так щастить! Вважайте, що ви обрані!» І ми повірили... Перетерпіли незручності під час ремонту крамниці: сміття у дворі, уламки будматеріалів, розкидані скрізь. Так, зрештою їх прибрали, але далеко не одразу. І ось магазин відкрили...

Скажу щиро, спочатку мені це навіть подобалося. Справді, забула купити майонез чи закінчилася раптово сіль — нема проблем, вийшла у двір, зайшла в магазин — 15 хвилин і я з товаром удома. Швидко, зручно, майже ідеально.

Яка плата за таку зручність, почала розуміти вже за тиждень. Коли вранці поспішаєш на роботу, дратує будь-яка дрібничка. Що вже й казати про величезну вантажівку, яка підвозить продукти до магазину, що перегороджує вихід із двору. Ставлять її чомусь зазвичай в арці. І коли намагаєшся «просочитися» між нею і стіною, обов'язково забрудниш одяг або об крейду на стіні, або в машинне мастило. Є варіант обігнати навколо двору, але ж це додатковий час. На запитання, чому машина стоїть в арці саме тоді, коли люди йдуть на роботу, відповідь від водія отримала очікувану: «Я теж на роботі, які питання?»

А питання є. Сміття комунальники, як і з багатьох столичних подвір'їв, не завжди вивозять вчасно. І до того, яке виносимо ми з сусідами зі своїх квартир, тепер додається ще й сміття з магазину. Уявляєте, які вимальовуються терикони на смітнику, наприклад, зараз, коли пересування автомобілів у Києві ускладнене погодними умовами? Знову ж таки, як мами можуть спокійно відпускати дітей гратися у двір, до якого будь-якої миті заїде здоровезна фура?

Ось так ми стали заручниками удаваного комфорту, якого, до речі, й не просили. І знаєте, що найсумніше? Сусіди мовчки усе це терплять. Добре, кажуть, що це не магазин хімічних добрив чи будматеріалів...

ПРЯМА ЛІНІЯ «УК»

Плата за нерухомість — скільки і за що?

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки — такою була тема «прямої лінії» «УК», 27 березня, учасниками якої були працівники ДПС України — начальник управління майнових податків та моніторингу з питань оподаткування фізичних осіб департаменту оподаткування фізичних осіб Юрій Тимошук та начальник відділу платежів за землекористування та місцевих податків управління місцевих ресурсних рентних та неоподаткованих платежів департаменту оподаткування юридичних осіб Катерина Гривнак. Людей найбільше хвилює, скільки і за що треба платити, які пільги при оплаті, якщо у власності квартира і будинок, або дві квартири тощо. Були серед запитань і такі, вирішення яких потребує законодавчого втручання. Одне з них ми наводимо.

Людмила ВАСИЛЬЄВА, м. Запоріжжя

— Я опікуюся неповнолітньою дитиною, батьки якої загинули. Їй залишилася у спадщину трикімнатна квартира. Нині дитина проживає з моєю родиною в нашому приватному будинку. Чи мушу вирішувати питання про сплату податку за трикімнатну квартиру і що для цього маю зробити?

— Ми працюємо над тим, щоб питання стосовно дітей, які не мають батьківської опіки, було унормоване якнайкращим чином в їхніх інтересах. У сьогодишньому законодавстві для них немає пільг в оподаткуванні. Тому ми стали ініціаторами законопроекту, вже поданого у Верховну Раду, яким ця ситуація врегульовується. Зокрема ним передбачається, що об'єкт, який числиться за такою дитиною, не підлягатиме оподаткуванню. (Повністю «пряму лінію» буде опубліковано в одному з наступних номерів «УК»).

Шахтними відвалами займуться бельгійці

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

ПРОЕКТ. На жаль, сьогодні в Україні не існує технології з переробки породних відвалів. А от європейці готові їх утилізувати та за унікальною технологією видобувають із породи елементи практично всієї таблиці Менделєєва. Ще й непридатний до хімічної обробки залишок використовують

для виробництва будівельних матеріалів.

На Луганщині щорічно видобувається 25 мільйонів тонн вугілля, при цьому гірська маса частково йде в породні відвали, поряд з якими часто розташовані житлові будинки працівників шахт. Тож важливість переробки відвалів складно переоцінити. Обласна влада досягла домовленості про утилізацію місцевих терико-

нів із великою бельгійською компанією «Jan De Nul». За словами заступника голови облдержадміністрації Анатолія Репицького, у краї зараз налічується 517 териконів, і кожен сьомий із них горить.

Тепер луганські фахівці готують перелік териконів, які підлягають утилізації в першу чергу, і проводять їхній первинний хімічний аналіз. Потім треба провести інші дослідження, але місцеві

бюджети не в змозі фінансувати такий проект. Тому ухвалено рішення підготувати спільний інвестиційний проект із компанією «Jan De Nul», і європейська компанія направить у край спеціалістів. До того ж бельгійці планують залучити фінансові ресурси Євросоюзу, і за таких умов зобов'язуються не тільки допомогти утилізувати терикони, але й рекультивувати місцевість.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

«Коли у пасажирів при посадці у поїзд почнуть перевіряти документи, що посвідчують особу? Чи потрібен документ-посвідчення особи при купівлі квитка? Чим викликана необхідність введення іменних квитків? Що таке електронні квитки та як вони впроваджуються?» — тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде **ДИХНЕ Євгеній Григорович**, головний інженер головного пасажирського господарства Укрзалізниці. Поставити свої запитання ви зможете **29 березня з 11.00 до 12.00 за телефоном: 230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни у складі Координаційної ради з питань підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка

1. На часткову зміну статті 3 Указу Президента України від 11 червня 2010 року №683 «Про Координаційну раду з питань підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка» (зі змінами, внесеними Указами від 7 вересня 2011 року №900, від 26 грудня 2011 року №1182 та від 16 травня 2012 року №316):

1) увести до складу Координаційної ради з питань підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Т.Г.Шевченка (далі — Координаційна рада) таких осіб:

БОГУЦЬКИЙ Юрій Петрович — Радник Президента України — Керівник Головного управління з питань гуманітарного розвитку Адміністрації Президента України

КОЖАРА Леонід Олександрович — Міністр закордонних справ України

НОВОХАТЬКО Леонід Михайлович — Міністр культури України

ПАНТЕЛЕЙМОНОВ Олександр Євгенович — заступник генерального директора Національної телекомпанії України (за згодою)

ПРАСОЛОВ Ігор Миколайович — Міністр економічного розвитку і торгівлі України

ТЕМНИК Геннадій Павлович — Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України;

2) затвердити у складі Координаційної ради таких осіб:

ГЕРМАН Ганна Миколаївна — Радник Президента України (поза штатом), народний депутат України, секретар Координаційної ради (за згодою)

ГРИШЕНКО Костянтин Іванович — Віце-прем'єр-міністр України

МОВЧАН Павло Михайлович — письменник, голова Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка (за згодою);

3) вивести зі складу Координаційної ради Є.Бенкендорфа, А.Близнюка, Р.Богатирьова та М.Кулиняка.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
25 березня 2013 року
№ 157/2013

СПІВЧУТТЯ

Кабінет Міністрів України з глибоким сумом сповіщає про те, що 27 березня 2013 року пішов з життя

Микола Федорович ОХМАКЕВИЧ,

відомий фахівець у галузі радіо і телебачення, видатний громадський та державний діяч, чуйна людина, яскрава та непересічна особистість.

Народився Микола Федорович 16 жовтня 1937 року в с. Романівка Попільнянського району Житомирської області в селянській сім'ї. З 1961 року працював кореспондентом Держтелерадіо УРСР, завідувачим відділом редакції пропаганди Українського радіо та заступником директора програм Українського телебачення. З 1972 року — інструктор відділу культури, завідувач сектором радіо і телебачення відділу пропаганди і агітації ЦК КПУ. З 1978 року — перший заступник Голови Держтелерадіо УРСР; з 1979 — Голова Держтелерадіо УРСР, член Адміністрації ради Європи, депутат Верховної Ради УРСР 10 і 11 скликань.

Життєвий шлях Миколи Федоровича — це зразок людської гідності, порядності, вміння професійно і толерантно працювати з людьми. Значна частина його життя була пов'язана із державним телебаченням і радіомовленням України, про розвиток якого, а також авторитет телерадіожурналістики, він невтомно бдів.

Висловлюємо щире, глибоке співчуття рідним і близьким покійного. Світла пам'ять про Миколу Федоровича Охмачевича назавжди збережеться у наших серцях.

Колектив редакції газети «Урядовий кур'єр» висловлює щирі співчуття старшому бухгалтеру Олені Миколаївні Прокопчук у зв'язку з неоправною втратою — смертю батька

КРИЩУКА

Миколи Купріяновича.

Колектив редакції газети «Урядовий кур'єр» висловлює глибоке співчуття власкору у Львівській області Мельник Оксані Миколаївні з приводу тяжкої втрати — смерті матері

НАЗАР

Марії Петрівни.

Туристичний акцент

РЕСУРСИ. Екоміністр — за видобуток на Закарпатті золота, побудову ГЕС і зимову Олімпіаду

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

У Закарпатті побував міністр екології та природних ресурсів Олег Проскураков. Найперше він ознайомився з автоматизованою інформаційно-вимірювальною системою прогнозування паводків та управління водними ресурсами в басейні річки Тиса. Зокрема відвідав насосну станцію, яка відкачує воду з 14 тисяч гектарів під час паводків та повеней.

Кожні чверть години в систему надходять дані щодо інтенсивності опадів від угорської сторони. А 48 українських станцій щоп'ять хвилин надають інформацію про якість води і роботу насосів.

А ось близько 400 тисяч гривень, потрібних для обслуговування цих станцій, область отримує не завжди. Про це повідомив керівник облводгоспу Володимир Чіпак. У відповідь міністр зазначив, що від прогнозування та збору інформації залежить безпека людей, тому мусимо дбати про дієздатність системи.

Таку саму вимогу посадовець озвучив і під час огляду каналу Чаронда—Латориця (Берегівський район Украй-

ни — Угорщина — знов повертається до нас). Уже п'ятий рік русла каналу розчищають, реконструюють дамби, п'ять гідротехнічних споруд. Роботи фінансуються коштом української сторони і завдяки міжнародній технічній допомозі.

Впевненість у цьому Олег Проскураков висловив під час огляду промис-

компанія встановила спеціальні фільтри. Наступним кроком стане ліквідація рудних відвалів: їх утилізують.

— Щоб відновити золото-видобування в Мужівці, треба подолати юридичні труднощі. Але те, що рудник має працювати, приносити користь країні і області, сумнівів не викликає, —

довива. Для завершення потрібно ще приблизно 4 мільйони, і 2013-го Закарпаття їх отримає, — запевнив Олег Проскураков.

— Ваш регіон здатен повністю забезпечити себе електроенергією за рахунок малих ГЕС, — сказав Олег Альбертович під час відвідання новозбудованої станції на річці Тур'я у Перечинському районі. — Твердження, начебто вони шкодять довкіллю, не відповідають дійсності. З громадськими активістами, які протестують, слід вести конструктивний діалог. Треба зробити пілотний проект, залагодити законодавчі моменти. Спільно з облдержадміністрацією ми вивчатимемо й розроблятимемо це питання, щоб показати економічну вигідність і екологічну безпечність гідроелектричних станцій. Матиму про це розмову і з міністром енергетики та вугільної промисловості.

Олег Проскураков вважає, що найбільше можливостей Закарпаття — у туризмі й рекреації. Втілити чимало з них вдасться завдяки намірам і діям України, що дадуть змогу запросити до себе зимову Олімпіаду-2022.

Від прогнозування та збору інформації залежить безпека людей, тому мусимо дбати про дієздатність системи.

лових майданчиків Мужівського родовища поліметалів. На його базі до 2006 року діяло підприємство з видобутку золотоносної руди. Після оголошення банкрутом підприємства, власником якого є державний холдинг «Українські поліметали», у вітчизняно-го золотовидобування повинен з'явитися другий шанс. Справою готова займатися приватна «Карпатська рудна компанія».

Гостроту питання вже знято, зробив висновок Олег Проскураков. Для розв'язання проблеми окислення та забруднення стічних вод

зауважив Олег Проскураков.

А голова облдержадміністрації Олександр Ледида нагадав, що накопичилася майже п'ятимільйонна заборгованість зарплати працівникам збанкрутілого підприємства.

Будівництво полігону для твердих побутових відходів — ще один пункт програми міністра. Для рекультивациі полігону біля села Барвінок Ужгородського району вже виділено понад 17 мільйонів гривень, у тому числі 15 — із Держфонду охорони навколишнього природного сере-

Напередодні відлиги подорожчали гумові чоботи

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ЗОНА РИЗИКУ. У Києві нині — як у казці: що далі, то страшніше. Днями вже й техника «пішла війною» на людей: снігоприбирач збив на смерть жінку. Багато хто дивується: як це йому вдалося, якщо середня швидкість снігоочисної техніки лише 13 кілометрів на годину, а в нинішній ситуації взагалі менша в кілька разів? Чи то якийсь швидкісний снігоприбирач, чи то щось інше було? І це ще не всі страшилки. Бурульки бомбардують згори. Уже три чоловіки стали «жертвами обстрілу». А що буде, коли температура повітря підвищиться і Київ «попливе»? А таки може «поплисти», бо місто у снігу, як кажуть, по вуха. Хоч щодоби й вивозять його по більш ніж 20 тисяч тонн, однак уже зрозуміло, що всіх мільйонів тонн, які випали, не вивезуть.

Тож Київ готується зустрічати велику воду на вулицях міста. У зоні ризику — низинні території: Оболонь, Русанівка, Позняки, Осокорки тощо.

Учора голова КМДА Олександр Попов повідомив, що на базі міської комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій створено штаб із запобігання повені та ліквідації її наслідків. Очолив штаб директор департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища Сергій Садовий.

Нині, кажуть чиновники, аби не допустити підтоплен-

Фото Володимира ЗАКА

А що буде, коли ця «гора» потече?

ня, потрібно звільнити зливоприймачі від снігу, забезпечити стабільну роботу дренажної системи, особливу увагу приділити роботі Бортицької станції аерації. І, звичайно ж, продовжувати вивозити сніг. Учора до прибирання від снігу зупинок громадського транспорту, зливостоків, переходів тощо, окрім комунальних служб, залу-

чено і 1000 військовослужбовців. Працювало, за словами заступника голови КМДА Анатолія Голубченка, понад 250 одиниць техніки.

Як інформує прес-служба КМДА, про будь-які прояви підтоплення кияни можуть повідомляти на номер Контактного центру міста: 15-51. Відповідні служби виїдуть на місце, аби запобігти небажа-

ним ситуаціям. Окрім того, керівництво КМДА доручило забезпечити оперативний моніторинг якості води в б'юветах і повідомляти громадськості про їх результати — аби кияни знали, з яких із них брати воду безпечно.

Втім, багато жителів столиці нині переймаються іншою проблемою: придбанням гумових чобіт. Розповідають, що ціни на них уже підскочили. Якщо ще кілька місяців тому «гумовики» можна було купити за 140–150 гривень, то нині підприємливі торговці просять за них не менш ніж 240.

У цій ситуації єдине радує — повідомлення директора Укргідрометцентру Миколи Кульбиди про те, що хоч від річок затоплення житловим масивам та промисловим об'єктам столиці не загрожують. «Найбільшу увагу слід приділити процесові танення снігу та проходженню талого води зливоприймачами», — зауважив він.

Також метрополітенівці запевняють, що розробили заходи із захисту станцій під час танення снігу. «Насамперед, це стосується станцій метро «Вирлиця», «Харківська», «Позняки», «Героїв Дніпра», які розташовані в низині та є найбільш проблемними», — повідомив перший заступник начальника КП «Київський метрополітен» Валерій Гавриленко. Він розповів, що вже підготовлено засоби для відкачування води, перевірено працездатність затворів тощо.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Щоб на службовому мундирі — ні плями, ні цяточки

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Це зокрема обмеження щодо суміщення службової діяльності з іншими видами діяльності, яке поширюється на політиків, публічних службовців тощо. Друге місце за важливістю займає декларування особистих доходів, майна, подарунків, приватних інтересів, пов'язаних із контрактними зобов'язаннями тощо.

У вас нема зерна неправди за собою?

З липня 2011 року в нашій країні набрав чинності новий антикорупційний Закон «Про засади запобігання і протидії корупції». Розроблений він за кращими європейськими зразками і покликаний сприяти прозорості та загальному контролю за діяльністю осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Головне завдання цього документа — вчасно виявляти фінансові конфлікти інтересів і запобігати їм, мінімізувати корупційні ризики, поліпшити ефективність протидії ухиленню від податків.

Торік у січні набула чинності стаття 12 згаданого закону, відповідно до якої особи, уповноважені на виконання функцій держави чи місцевого самоврядування, подають до 1 квітня за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік.

— Врахуйте, що новим у чинному антикорупційному законодавстві (порівняно з колишнім Законом «Про боротьбу з корупцією») є подання відомостей про витрати, — каже завідувач сектору запобігання та виявлення корупції Міністерства економічного розвитку і торгівлі заслужений юрист України Василь Вакаров. — Це можуть бути витрати, приміром, під час придбання нерухомості, земельних ділянок, транспортних засобів або утримання майна. Причём форму декларації затверджено власне законом.

Цього року публічні службовці вже вдруге декларують свої статки за новою формою, а все нове потребує відповідної роз'яснювальної роботи, — продовжує пан Василь. — Як свідчить практика, у посадовців як центральних, так і місцевих структур виконавчої влади та органів місцевого самоврядування виникає багато запитань щодо заповнення декларації, у таких звітах трапляються невідповідності, зокрема і технічного характеру.

Допоки ще нема уніфікованого підходу до заповнення декларацій, тому трапляються недоречності в тексті відповідей. Потребує додаткових пояснень і неоднозначність прийнятих рішень спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції щодо складання протоколу про корупційне правопорушення в частині порушень вимог фінансового контролю.

Тим паче, що в цьогорічній деклараційній кампанії, як і в торішній, крім осіб, уповноважених на виконання функцій держави чи місцевого самоврядування, відповідно до чинного законодавства, декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру також подають інші посадові особи юридичних осіб публічного права, які одержують заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету.

Ідеться про керівників різного рівня (заступників цих керівників) юридичних осіб, що належать до сфери освіти, науки, культури, охорони здоров'я, фізичної культури та спорту.

— З огляду на це, — додає головний спеціаліст сектору запобігання та виявлення корупції Мінекономрозвитку Сергій Яременко, — ми спільно із Всеукраїнською спеціальною колегією з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю розробили відповідні Методичні рекомендації, які й презентували нещодавно. Зроблено їх у формі запитань і відповідей, тож, гадаємо, вони прислужаться всім тим, хто дотримується закону і турбується про чистоту власного мундира.

Що варто знати

Відповідно до Закону «Про засади запобігання і протидії корупції», особи, уповноважені на виконання функцій держави, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи декларацію про майно. Водночас, завважає голова Всеукраїнської спеціальної колегії з питань боротьби з корупцією та організованою злочинністю Юрій Лавренюк, чимало державних службовців допоки не розуміють, як потрібно заповнювати відповідні положення цього документа. Нерозуміння, незнання та невчасна подача декларації стали причиною того, що торік значну частину «білих комірців» було притягнуто до адміністративної відповідальності, тож згадані Методичні рекомендації стануть у пригоді широкому загалу.

У них зокрема зазначається, що окремі дані в них є інформацією з обмеженим доступом, не підлягають оприлюдненню, а отже, в державних установах слід вжити заходи для обмеження доступу до декларацій.

Якщо декларант зареєстрований за однією адресою, а фактично проживає за іншою, зазначаються дві

«Методичні рекомендації щодо заповнення декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та іншими особами» розміщені на офіційному сайті Мінекономрозвитку www.me.gov.ua в розділі «Запобігання проявам корупції».

адреси. Поняття «член сім'ї» може бути застосовано лише за умови сукупності обов'язкових ознак: спільне проживання; пов'язаність спільним побутом; наявність взаємних прав та обов'язків з декларантом.

Водночас дитина належить до сім'ї своїх батьків і тоді, коли спільно з ними не проживає (статус дитини має особа до досягнення нею повноліття — 18 років).

Докладно розтлумачено, що слід включати до суми сукупного доходу, одержаного декларантом (членами його сім'ї) у звітному році. Це не лише заробітна плата, премії, надбавки, винагороди, пенсії, стипендії, а й сукупний розмір матеріальної допомоги; сукупна вартість дарунків, призів, вигравшів; загальна сума одержаних аліментів; сукупна вартість (за договірними цінами, нотаріально засвідченими документами) успадкованих земельних ділянок, житлових будинків, квартир, транспортних засобів; загальна сума страхових виплат, відшкодувань; загальна сума одержаних доходів від продажу власного майна (рухомого і нерухомого).

Методичні рекомендації консультують, як правильно відповісти на запитання розділів «Відомості про нерухоме майно». Приміром, якщо

Колаж ірини НАЗІМОВОЇ з використанням сайту forum4all.ru

декларантові належить лише частина житлової площі (земельної ділянки), то в декларації слід вказати належну йому частину та частку на неповнолітніх дітей (у матері або батька за згодою сторін).

Автори цього довідника дають відповіді на запитання «Що робити держслужбовцю, якщо члени його сім'ї відмовляються подавати інформацію про свої доходи?» та «Як визначити доходи членів сім'ї у випадку, якщо у звітному періоді вони були безробітними?» Пояснено, яка передбачена відповідальність за порушення вимог фінансового контролю — неподання, несвоєчасне

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ

- ✓ Декларація заповнюється власноруч чорнильною або кульковою ручкою синього чи чорного кольору.
- ✓ Якщо в звітному році ви змінили прізвище, ім'я, по батькові, спочатку слід зазначити нові прізвище, ім'я, по батькові, а в дужках — попередні дані.
- ✓ Якщо через свої релігійні переконання ви відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і маєте про це відмітку в паспорті громадянина України, — в декларації слід зазначити на цьому місці серію та номер паспорта громадянина України.
- ✓ У разі якщо назва адміністративно-територіальної одиниці (адреса житла) зазнала у звітному році зміни, що не відображено у вашому паспорті, то зазначається також назва станом на дату заповнення декларації.
- ✓ Відомості щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта є інформацією з обмеженим доступом і не підлягають оприлюдненню.
- ✓ У разі відсутності окремих відомостей у відповідному полі ставиться прочерк.
- ✓ Відомості щодо фінансових сум заокруглюються до гривні.
- ✓ У полі «перерахованого у гривні» і полі «у тому числі за кордоном» зазначаються відомості за офіційним курсом гривні до відповідної іноземної валюти, установленим Національним банком України на день проведення фінансової операції.
- ✓ Поле «сума витрат (грн) на придбання у власність/оренду чи на інше право користування» і поле «усього» заповнюється, якщо разова витрата (вклад/внесок) по кожній із зазначених позицій у звітному році дорівнює або перевищує 150 тис. гривень.
- ✓ Достовірність внесених до декларації відомостей засвідчується підписом декларанта та зазначенням дати її заповнення.

ЗАПИТАННЯ — ВІДПОВІДЬ

Чи вважається доходом відшкодування, яке отримав державний службовець відповідно за рішенням суду за майнову або моральну шкоду?

Статтями 22, 23 Цивільного кодексу визначено, що особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування, у тому числі на відшкодування моральної шкоди, завданої внаслідок порушення її прав.

Майнова або моральна шкода відшкодовується грошми, іншим майном або в інший спосіб за рішенням суду одноразово, якщо інше не встановлено договором або законом.

Тобто зазначене відшкодування (компенсація) є додатковим видом доходу фізичної чи юридичної особи, яка зазнала відповідних збитків.

Отже, суми відшкодувань за майнову або моральну шкоду, отримані декларантом чи членами його сім'ї, необхідно зазначати в позиції 20 розділу II декларації.

У яких пунктах декларації державний службовець має відображати плату за навчання своїх дітей у навчальних закладах?

Сума коштів, сплачених декларантом на користь закладів освіти для компенсації вартості навчання його або членів сім'ї, по суті відноситься до фінансових зобов'язань посадовця.

Розмір суми, сплаченої за навчання, зазначається у позиції 59 розділу VI декларації.

З ПЕРШИХ ВУСТ

Міністр закордонних справ України Леонід Кожара:

«Світова криза змушує шукати співпраці з різними економічними об'єднаннями»

Якось мені довелося спостерігати, як на дипломатичному прийомі в Раді Європи Леоніда Кожару, тоді ще заступника голови Комітету Верховної Ради в закордонних справах, представили співдоповідачі Моніторингового комітету ПАРЄ з питань України Марієті Пурбе-Лундін. Після кількох сказаних українським депутатом речень зазвичай стримана пані Пурбе-Лундін, яку вважають непримиренним критиком офіційного Києва, розцвіла усмішкою. Як з'ясувалося, секрет цієї миттєвої дружби полягав у тому, що Леонід Кожара заговорив до пані Пурбе-Лундін шведською мовою, і це відразу розтопило її суворість.

Дипломатичний досвід і талант переговорника зробили ім'я Леоніда Кожари відомим у Брюсселі та Страсбурзі ще задовго до призначення на посаду міністра закордонних справ. Тепер ці непересічні якості мають допомогти головному дипломатові успішно виконати ті складні завдання, які вписані у порядок денний української зовнішньої політики. Передусім забезпечити хепі-енд у підписанні Угоди про асоціацію з ЄС та гідно відголовувати в ОБСЄ.

Останнім часом міністр закордонних справ Леонід КОЖАРА рідко спілкується з українською пресою, тому що графік його візитів надзвичайно щільний. Проте він погодився дати письмові відповіді на запитання кореспондента «УК».

Відповідь
глобальним
викликам

УК Леоніде Олександровичу, вже минув перший квартал головування України в ОБСЄ. Чи можна говорити про якісь досягнення?

— Передусім перші місяці головування довели здатність України здійснювати ефективне керівництво в найбільшій у світі безпековій організації, яка об'єднує 57 держав. Серед результатів — проведення на початку лютого у Відні першого засідання Форуму ОБСЄ з питань економіки й довкілля. Триває робота з підготовки Міжнародної конференції з енергетичної та екологічної безпеки, яка пройде в Ашгабаті у жовтні.

З урахуванням пріоритетності для нашого головування питання боротьби з торгівлею людьми триває підготовка до проведення у Києві у червні міжнародної конференції, присвяченої зміцненню міжнародного співробітництва з протидії торгівлі людьми. Щоб зацікавити молодь у діяльності ОБСЄ, у липні проведемо молодіжний саміт ОБСЄ, в якому візьмуть участь діти та молодь з 57 держав-учасниць. Також за ініціативою України у Відні розпочато неформальний діалог щодо шляхів поліпшення ефективності ОБСЄ, результати якого мають бути представлені у рам-

ках відзначення 40-ї річниці підписання Гельсінського заключного акта у 2015 році.

Як бачите, вже є перші позитивні результати, і ми консолідовано продовжуємо працювати над визначеними завданнями.

УК Врегулювання придністровського конфлікту — один із пріоритетів головування України в ОБСЄ. Які нові підходи може запропонувати Київ для розв'язання цієї проблеми?

— Придністровське врегулювання — серйозний і водночас логічний виклик українській дипломатії. Адже наша держава — не лише посередник і гарант у врегулюванні придністровського конфлікту. У нас спільний кордон із цим регіоном, де проживає багато українців. Отже, як найближчий сусід у регіоні Україна добре знає специфіку конфлікту і його проблеми. Наша позиція полягає у підтримці комплексного і справедливого врегулювання з дотриманням принципів суверенітету і територіальної цілісності Республіки Молдова, визначенням особливого статусу Придністров'я із забезпеченням

земцями. Станом на сьогодні іноземці всиновили понад 20 тисяч дітей з України. Вони проживають у 37 країнах, переважно у США, Італії, Іспанії, Франції, Ізраїлі, Німеччині, Канаді. Наші посольства регулярно готують звіти про умови проживання та виховання всиновлених дітей з України. Щоб удосконалити цю роботу, МЗС працює над ратифікацією Гаазької конвенції про захист дітей та співпрацю у сфері міждержавного усиновлення від 1993 року. Це багатосторонній міжнародний договір, що надасть нам можливість отримувати достовірні відомості про кандидатів в усиновителів й ефективно забезпечувати контроль та нагляд за дотриманням прав дітей у новий сім'ях.

УК Наприкінці 2012-го чимало експертів прогнозувало, що цього року зовнішня політика України значною мірою повернеться на Схід та в Середню Азію, до країн, керівництво яких не схильне ставити у прямию залежність успіх двостороннього партнерства зі справами ув'язнення колишніх урядов-

Серед ключових завдань вітчизняної дипломатії і надалі залишатиметься поглиблення торговельно-економічної та інвестиційної співпраці, підтримка українських виробників і експортерів.

прав людини, політичних, економічних та соціальних прав.

На останньому засіданні Ради Міністрів ОБСЄ у Дубліні торік у грудні цю позицію було відображено у спільній заяві міністрів закордонних справ 57 країн — учасниць ОБСЄ.

Сподіваюся, що Кишинів і Тирасполь зможуть повною мірою використати ті можливості, які відкриває головування України в ОБСЄ, щоб досягти прогресу у вирішенні насамперед тих питань, які безпосередньо зачіпають інтереси жителів обох берегів Дністра.

Нові центри впливу

УК Серед першочергових завдань МЗС — захист українських громадян за кордоном. Які саме категорії наших співвітчизників, що перебувають за межами України, потребують допомоги дипломатів?

— Об'єктом особливої уваги залишаються українці в зонах військових конфліктів, напрацьовуються механізми їхньої евакуації, якщо виникне така потреба. Нагадаю, що у 2011 році додому було повернено понад тисячу наших співвітчизників із країн Північної Африки і Близького Сходу у зв'язку із подіями «арабської весни», а також із Японії через техногенну катастрофу на Фукусімській АЕС.

Ми постійно тримаємо на контролі умови проживання українських дітей, усиновлених іно-

ців. Чи столиці цих країн є у графіку українського керівництва на цей рік?

— Справді, сучасний світовий розвиток характеризується істотним посиленням позицій азійських держав. Завдяки своєму величезному потенціалу провідні країни Азії, передусім Китай, Індія, члени АСЕАН (Асоціації держав Південно-Східної Азії) дедалі більше впливають на регіональні та глобальні міжнародні процеси.

За останні два роки ми вийшли на високу динаміку розвитку відносин з Китаєм, Індією, В'єтнамом. І у 2013 році збираємося продовжувати курс на активізацію взаємовигідного партнерства України з азійськими державами. Зокрема, планується здійснити візити високого рівня до Китаю та низки держав АСЕАН. Опрацьовується також можливість організації візитів в Україну президента В'єтнаму та прем'єр-міністра Таїланду. У моєму графіку заплановано відвідання Індонезії та Малайзії. Очікую на візит в Україну свого індійського колеги.

Серед ключових завдань вітчизняної дипломатії у розвитку відносин з цими країнами і надалі залишатиметься поглиблення торговельно-економічної та інвестиційної співпраці, підтримка українських виробників і експортерів у просуванні на нові ринки тощо.

ДОСЬЄ «УК»

Леонід КОЖАРА. Народився у Полтаві 1963 р., освіту здобув у КНУ ім. Т. Шевченка за спеціальністю «юрист-міжнародник». Кар'єру почав з посади наукового співробітника київської Вищої партійної школи, працював в апараті Верховної Ради, потім — у службі із закордонних питань Адміністрації Президента. З 1994 по 1997 рр. — перший секретар Посольства України в США. У 2002 році був призначений послом у Швеції. 2004—2005 рр. — заступник Глави Адміністрації Президента з питань зовнішньої політики. З грудня 2012 року — міністр закордонних справ.

У пошуках
«золотої середини»

УК Леоніде Олександровичу, чи не вважаєте ви, що, сконцентрувавшись на підписанні Угоди про асоціацію з ЄС, Україна випустила з поля уваги інші дієві механізми і напрями співпраці з Євросоюзом? Наприклад, безпекова співпраця у рамках антипиратської місії ЄС «Атланта» чи робота у рамках «Східного партнерства», яке досі так і не використовується на повну потужність.

— Хоч ми і справді скерували значні зусилля на роботу над укладенням Угоди про асоціацію, співпраця за іншими напрямками не припиняється, і рік у рік її сфери розширюються. Україна з 2010-го бере участь в операції ЄС з протидії піратству «Атланта». Водночас ми опрацьовуємо варіанти розширення нашого внеску в операцію. Ми також припускаємо можливість участі в інших операціях та місіях ЄС, які відповідатимуть національним інтересам України та будуть спрямовані на захист наших громадян.

Щодо «Східного партнерства», то і тут у нас налагоджено дієвий механізм співпраці. Слід нагадати, ця ініціатива ґрунтується на тих напрацюваннях, які на час її заснування у 2009 році вже були досягнуті між Україною та Євросоюзом. Основну увагу Україна приділяє обміну інформацією та досвідом із країнами-партнерами у впровадженні реформ на експертному рівні.

Хотів би наголосити ще на одному. На сьогодні відносини України з ЄС значною мірою ґрунтуються на тих самих принципах, які застосовуються і до країн-кандидатів. Наші зобов'язання в рамках Угоди про асоціацію також можна порівняти із зобов'язаннями країни — кандидата на членство в Євросоюзі. То чи не було б справедливим, якби «Східне партнерство» передбачало можливість надання перспективи членства в Євросоюзі? Саме на цьому акцентуємо увагу наших партнерів у ЄС і вважаємо, що

така можливість буде найкращою відповіддю на виклики, які стоять перед «Східним партнерством».

УК Під час саміту в Давосі на запитання щодо вибору України між Митним союзом та Угодою про асоціацію з ЄС ви образно відповіли, що наша молода держава — голодна, тому хоче відразу і борщ, і сало. Проте і Москва, і Брюссель неодноразово наголошували, що Київ має визначитися остаточно. Тож чи не буде корисніше для організму нашої країни все-таки перейти на роздільне харчування?

— Світова криза змушує нас шукати практичний інтерес у співпраці з різними економічними об'єднаннями. Для нашої держави це непросте завдання. У нас є авіабудування, аграрний сектор, космічна галузь, науково-дослідні установи. Цей потенціал потрібно розвивати. У нас традиційно склалися хороші відносини із країнами Митного союзу, і це один із найбільших ринків для українських товарів.

Сьогодні наше завдання полягає у тому, щоб дотриматися розумного балансу між варіантами подальшого економічного розвитку країни, які існують, — співпраці з Митним союзом та створенням зони вільної торгівлі з ЄС.

Створення ЗВТ з Євросоюзом — це мета, визначена в рамках курсу на європейську інтеграцію.

Проте і відкидання можливостей Митного союзу було б недалекоглядним кроком з нашого боку. Тому тепер слід шукати можливі механізми співпраці з Митним союзом. Таким механізмом могла б бути наша участь в інституційних або галузевих програмах Митного союзу, можливість приєднання до його окремих документів. Адже головне завдання, яке сьогодні стоїть перед Україною, — це реалізація економічних потреб, оскільки нашим громадянам потрібна робота, соціальна стабільність і впевненість у завтрашньому дні.

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

УКРАЇНА І СВІТ

Чи добре там, де ми є?

Кажуть: добре там, де нас немає. Кількість людей, які йдуть з України за кордон у пошуках кращої долі, мабуть, лише підтверджує те, що наші співвітчизники свято вірять у цей постулат. Адже громадян України за рубежом нині перебуває, за різними даними, від 3 до 7 мільйонів! Немало українців, які працюють за кордоном, кажуть, що повертатися у них бажання немає, бо там почувається краще.

Особисто стикалися з хабарництвом

Втім, міграція — процес двосторонній, до нас з-за кордону теж йдуть. І не лише біженці, яким все одно, до якої країни, аби лишень з рідної землі вирватися. Є і цілком успішні люди, які приїжджають в Україну, щоб працювати на хороших роботах або відкрити власний бізнес. Отже, добре не лише там, де нас нема, а й там, де ми є? Що думають про це іноземці, які обрали місцем роботи й тимчасового проживання Україну, нещодавно з'ясувала компанія «Ернст енд Янг», провівши дослідження «Огляд особливостей проживання і

роботи іноземних громадян в Україні».

Опитали понад 250 іноземних громадян і з'ясували, що 58% респондентів загалом задоволені своїм перебуванням та роботою в Україні. Якщо так багато іноземців вважають, що тут добре, то, може, в наших песимістів повинно поменшати приводів до згущування фарб? Однак, як з'ясувалося, підсумки торішнього опитування були більш райдужними.

— Ми робили подібне опитування й роком раніше. У 2010 році задоволення перебуванням в Україні було 80%, — повідомила «Урядовому кур'єру» партнер податково-юридичного відділу та керівник групи Human Capital компанії «Ернст енд Янг» в Україні Ольга Горбановська. — За результатами оглядів, проведених у 2010 та 2012 роках, можна стверджувати, що рівень задоволення життям в Україні серед іноземців істотно знизився.

Як негативні фактори проживання в Україні іноземці називають корупцію (38%), грубість (30%), поганий сервіс (26%) та незадовільний медичний сервіс (44%). 52% респондентів особисто стикалися з хабарництвом у державних структурах.

Треба зауважити, що майже половина респондентів дослідження — власники бізнесу, представники вищого та середнього керівництва (4% — власники, 26% — голови правління і генеральні директори), майже 40% вибірки складають працівники професійної ланки. 64% респондентів говорять про негативний

19%

іноземців зауважили, що їм імпонує наша працьовитість та вмотивованість. Серед чинників, що сподобалися найбільше, — високі сімейні цінності, чесність партнерів і цікава співпраця з талановитими молодими менеджерами.

бізнес-клімат в Україні. Основними проблемами вони вважають корупцію (75%), порядок оподаткування (49%), митне і торговельне регулювання (45%), політичну нестабільність (43%).

Як зауважує Ольга Горбановська, іноземним бізнесменам доводиться часто співпрацювати з державними установами, звертатися в різні державні інстанції. Прикро, що лише у 12% опитаних залишилося позитивне враження від такої співпраці. А в 2010 році задоволених було набагато більше — 30%. Чимало іноземців відзначили високий рівень бюрократії і корупції у всіх державних інстанціях України, а також непрофесіоналізм співробітників. Неодноразово іноземні службовці стикалися з корупцією у митних, податкових, реєстраційних установах, а також судах.

Наприклад, щодо Державтоінспекції — показник позитивної оцінки впав до 6% у порівнянні з 13% у позаминулому році, для податкової служби — до 8% з 12%.

Половина учасників опитування також відзначила брак кваліфікованих кадрів в Україні, хоча у 2010 році на це нарікали 66% опитуваних. Отже, професійні якості наших фахівців поліпшилися. Зарубіжні колеги переглянули свої вимоги до них. Цікаво, що в 2010 році лише 4% іноземців відзначили недалекоглядність та відсутність ініціативи в

українців. А ось торік — майже 13%.

Імпонує — працьовитість

Можна подумати, що нічого хорошого іноземці в Україні та українцях не бачать. А тим часом більшість респондентів працюють і живуть в Україні від одного до трьох років (32%), деякі — від трьох до п'яти (20%) і приблизно третина — понад п'ять. Залишається в Україні на п'ять років і більше планують 34% іноземних громадян, ще 32% — від одного року до трьох. Отже, якщо залишаються — не все так погано?

Цікаво, представники яких країн хотіли б залишитися в Україні назавжди, а хто хоче чимшвидше її покинути?

— За результатами огляду, серед іноземців, які планують залишатися в Україні більш як п'ять років, 48% із США, 32% з ЄС, 1% із СНД, 19% — інші країни, — каже Ольга Горбановська. — А серед іноземців, що планують залишити Україну менше, ніж через рік, переважають вихідці з ЄС (53%), громадяни із США — 35% та представники інших країн — 12%. Тобто неможливо виділити загальну тенденцію. Основні причи-

ни повернення іноземців у країну походження — особисті та негативні соціальні аспекти життя в Україні (по 27% відповідно), 25% — через неможливість забезпечення відповідного рівня якості життя, ще 23% респондентів залишають Україну через обмежені можливості кар'єрного зростання.

Хоч деякі учасники опитування зазначили, що не бачать для себе причин для повернення у країну походження. Тим паче щодо деяких аспектів їхні оцінки життя в Україні зросли. Понад 60% учасників опитування відзначають гостинність та приязність українців порівняно з 39% у 2010 році. 19% іноземців зауважили, що їм імпонує наша працьовитість та вмотивованість. Серед чинників, що сподобалися найбільше, — високі сімейні цінності, чесність партнерів і цікава співпраця з талановитими молодими менеджерами.

До речі. Більшість іноземних громадян (54%) порекомендували б своїм знайомим відвідати Україну. Найбільшою популярністю серед туристів користується Львів (65%), а також Одеса (38%), Київ (35%), Крим (19%) і Ялта (14%).

Ситі й голодні нашої планети

ЦЕ ЦІКАВО. Скільки грошей витрачають на харчування у різних країнах

Найбагатший споживчий кошик виявили у Німеччині, а найбідніший — у Чаді

Американський фотограф Петер Менцель кілька років тому провів незвичайне дослідження — «Голодна планета». За півтора року він об'їздив понад 20 країн і в кожній обирав середньостатистичну сім'ю, яку просив показати, який вигляд має тижневий раціон родини, вказавши його приблизну вартість. «Відкривали» галерею родинних портретів на фоні харчів сім'ї

країн, де люди можуть дозволити собі багато їжі, навіть із надлишком — алкоголь, різні солодощі, якісна очищена вода... А «завершували» ті, які ледве зводять кінці з кінцями.

України в тому переліку не було — не заїхав до нас фотограф. Але ж цікаво, який вигляд маємо ми в контексті його проекту. Це можна порівняти зараз. Отже, вартість своїх про-

дуктів на тиждень рахуйте самі, а середні кошики в деяких країнах були такими.

Родина Куттен-Кассес (четверо осіб) з містечка Ерпельданг (Люксембург) на продукти на тиждень витратила 465 доларів 84 центи. Сім'я Лемон (теж четверо осіб) із французького містечка Монтре купувала продуктів на 419 доларів 95 центів. Вартість харчів для семи членів сім'ї

Браун з австралійського містечка Ріверв'ю — 376 доларів 45 центів. Звичайно, це сусіди дальні. З ближніх ми знайшли Польщу. Там родина Собжинш витратила на харчування п'ятьох чоловік 151 долар 27 центів.

Мабуть, багато з нас, побачивши ці цифри, по-доброму позаздрять цим родинам. Адже тих сум, що вони витрачають на тиждень лише на їжу, у нас

нині не всі і за місяць заробляють!

Втім, виявилось, що Україна — не в кінці «харчової галереї». Так, дев'ять осіб родини Аїме з Екватору тиждень харчувалася на 31 долар 55 центів. Сім'я Натомо з Малі (15 осіб!) — на 26 доларів 39 центів. 13 членів родини Намгей з Бутану витратили на продукти всього 5 доларів 3 центи. Серед наборів харчів — крупи,

зелень, овочі. А сумний «рекорд» побила родина Абубакар з табору біженців у Чаді: там їжа для шести осіб на тиждень обходилася... в 1 долар 23 центи. Це були крупи і маленька купка овочів. Слід зазначити, що за основу брали не якусь середню вартість продуктів, а ціну в тому регіоні, де їх купували, тож на індекс Біг Мака ніхто їх не переводив.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

«Під час війни з України в Німеччину було вивезено цілу «країну» оstarбайтерів»

Доктор історичних наук
Сергій ГАЛЬЧАК

Коли навесні 1944 року Червоною армією визволила села і міста Поділля, то не для всіх цивільних жителів краю настав мир. За період окупації загарбники вивезли на роботу в Німеччину майже 200 тисяч подолан з Вінницької і Кам'янець-Подільської (тепер Хмельницької) областей. Забрали на рабську працю вдвічі більше людей, ніж до війни проживало в обласному центрі — місті Вінниці!

Загалом з України на каторжні роботи було вивезено понад 2,4 мільйона чоловік. Не кожна з республік колишнього СРСР на той час мала стільки населення. Таких обсягів депортації цивільного населення окупантами історія не знала. У рейху насильно вивезених з Білорусії, Росії, України спочатку називали «вільними східними робітниками», а з 1943 року — «остарбайтерами». Про долю цих людей розмовляємо з доктором історичних наук Сергієм ГАЛЬЧАКОМ, який досліджує тему багато років.

Саботаж
«полювання
за черепами»

Сергію Дмитровичу, в 1939 році нацисти провели «вдалий експеримент» із залучення в економіку Німеччини іноземних працівників. Зокрема, з окупованої ними Польщі. Проте виконавці СРСР, «ідеологічно небезпечних», вони не мали наміру: за методологією колонізації «неповноцінних рас» з часом підлягали знищенню на місці. Що спонукало їх переглянути плани?

— За п'ять днів до нападу на СРСР міністр пропаганди Геббельс записав у своєму щоденнику: «Ми повинні напасти на Росію для того, щоб вивільнити наших солдатів. Нерозгромалена Росія змусить нас постійно тримати 150 дивізій, солдати яких терміново потрібні нам для військової економіки...» Провал гітлерівського плану «бліцкригу» на Східному фронті і перехід до війни на виснаження були основним наслідком термінової депортації робочої сили з окупованих районів СРСР. Щоб зберегти стратегічну ініціативу на фронті, нацисти мобілізували нових і нових німецьких робітників і селян. Загрозило зростання дефіциту робочої сили на виробництвах. 31 грудня 1941 року Кейтель за дорученням Гітлера наказав масово використовувати працю військовополонених у промисловості рейху. Але цим проблема не розв'язувалася. Тому до примусових робіт почали залучати цивільне населення з окупованих територій. Наприкінці 1941 року господарський штаб «Схід» розглядав доставку робочої сили в рейх як головне завдання. Основною базою її постачання було визначено Україну, у тому числі рейхскомісаріат «Україна», генеральні округи «Волинь-Поділля» і «Житомир».

Зауважимо, що поява оstarбайтерів стала наслідком гуманітарної катастрофи більшовицької влади та її системи у початковий період війни, яка не змогла захистити, евакуювати у безпечний тил та залишила десятки мільйонів співвітчизників, приречених на глум, поневіряння і смерть. Опинившись під владою загарбників, поневолене населення розглядалося останніми як воєнний трофей. Масовий набір цивільної робочої сили на Сході почався після появи циркуляра рейхсміністра Розенберга від 6 березня 1942 року, яким вимагалося направити до Німеччини 627 тисяч східних робітників.

Від літніх людей мені доводилося чути, що дехто добровільно їхав на роботу до Німеччини... — Вербувальна кампанія почалася з масової пропагандистської атаки, в основі якої була цілеспрямована соціальна брехня. Підпорядковані їм українським газети друкували відповідні за змістом оголошення і звернення. Наприклад, газета «Український голос», що виходила в місті Проскурів (тепер Хмельницький), у січні 1942

року писала: «Громадяни і громадянки, чоловіки і жінки, всі, хто втратив свою роботу і в даний час без заробітку, не буде в Німеччині турбуватися про хліб на сучасний».

Кожний дистанс там роботу. За роботу кожний одержить: безкоштовне помешкання, притулок, безкоштовне харчування та від 40 до 80 пфенінгів щоденно...» Відомство Геббельса постачало фотознімки, на яких, зокрема, зображувалися перші «завербовані» — повноцінні, ледве не святково одягнуті українці, які з радістю працюють і весело відпочивають.

Демонструвався агітаційний кінофільм «Дорога до Німеччини». Організовувалися показові поїздки до фатерлянд. В ході однієї з них навесні 1942 року трохи селян з Житомирщини прийняв навіть рейхсміністр Розенберг.

Закликаючи прислухатися рейху і деякі священнослужителі. Під час облоги

Начальник поліції безпеки і СД оберштурмбанфюрер Елінгер, говорячи про те, що духівництво на окупованій території «багато разово надавало себе на службу німецькій пропаганді», відзначав особливо помітну підтримку ними при вербуванні робітників. Застосовувалися фінансово-економічні важелі, зокрема у початковий період родини тих, хто їхав на роботу в Німеччину, отримували грошову компенсацію в розмірі 180 карбованців.

Та значно ефективнішим засобом був соціальний тиск: створення нестерпних умов життя на окупованих територіях. Їхні жителі «...почували себе щасливими, якщо над ними хтось панує, — ліцемерно йшлося в таємній доповідній записці від 30 березня 1942 року про оцінку українським населенням поведінки властей в Україні. — Це почуття буде тим сильнішим, чим сильніше буде їхня залежність від цієї панівної сили. Так уже було тисячі років тому, коли вони запропонували панувати над собою нашим предкам, котрих вони називають «варягами». Згадай вище племена, що потребують жорстокого і безжального поводження при постійному застосуванні погроз, штрафів і репресій, навіть якщо ніякого безпосереднього приводу для цього немає».

Пропаганда, свавілля, тотальне пограбування, організація штучного голоду, безробіття мали наслідки. Дехто справді повірив байкам, інші (а це була абсолютна більшість серед пасажирів перших ешелонів) сподівалися

ДОСЬЄ «УК»

Сергій ГАЛЬЧАК. Народився у 1949 році на Вінниччині. Закінчив Київський державний університет ім. Тараса Шевченка. Керівник Вінницької філії Центру дослідження історії Поділля Інституту історії України НАН України, голова правління обласної організації Національної спілки краєзнавців, завідувач кафедри журналістики Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського, заслужений працівник культури України, доктор історичних наук. Автор восьми монографій та понад 100 наукових праць.

покращити умови свого голодного життя, деякі просто виявляли бажання поїхати у невідомий для них світ, були і ті, хто через сталінські репресії тримав злобу на більшовицьку владу і мріяв перебратися на Захід. Але не було ніякої масової добровільної згоди населення. Наприклад, 19 лютого 1942 року керівництво села Соснівки звернулося до голови Погребищенської райуправи (Вінниччина). — Авт.: «Просимо дати пояснення щодо добровільного набору людей для виїзду в Німеччину на роботу. А тому повідомляємо, що в нашому селі добровольців немає».

Коли почали вивозити насильно?

У середині лютого 1942 року старости населених пунктів Поділля отримали розпорядження виділити зі свого села чітко вказану кількість осіб віком від 17 до 45 років, які були б фізично здорові. «На роботу в Німеччину мене мобілізували 23 лютого 1942 року, але я втік. Наступної ночі у нашу хату увірвалися сільський староста Подольок, німецький активіст Білик і німець. Вони втімали мене на горіщі і сильно побили. Побили батька і сестру. Закришавленого, мене доставили у Вінницю, а звідки відправили в Німеччину», — з фільтраційної справи І.Ковалія із села Сербинівці Жмеринського району.

Населення шукало різні можливості, щоб уникнути депортації. Більше року переховувалася від людоловів В.Воронівська із села Синарної Іллінцево району. Дев'ять разів тікав у дорозі до Німеччини і вертався додому А.Будяк із села Воловодівці Вороновицького району. Люди старалися роздобути фальшиві довідки про незадовільний стан здоров'я, свідомо розлашдували його, йшли навіть на каліцтво, аби не стати рабами. На допомогу поліції і СС до «вербування» почали залучатися армійські структури.

Перша програма (поставити в рейх 1,6 мільйона осіб) була виконана 24 лютого 1942 року. Зауважимо, що кампанія з відправки робочої сили змінювала одна одну, не припиняючись. Передусім хапали молодь. На підставі розпорядження рейхсміністра для зайнятих східних земель все міське населення народження 1923, 1924 та 1925 років зобов'язувалося до відбуття 2-річної трудової повинності в Німеччині. З вітнини 1943 року жителі сіл Вінниччини при одержанні повідомлень про відправку зобов'язані були давати розписку про обов'язкову явку.

Ходять вибирають тих, хто сподобався, і відводять у будинок арбайтсамта для оформлення покупки...» — згадував він.

«Східним робітникам» присвоювали особистий номер, і більшість втрачала прізвище та ім'я. До них німці зверталися лише за номерами. Тим, хто потрапляв у сільську місцевість, господарі часто давали німецькі імена. Прибулі зі Сходу робітники офіційно надходили в розпорядження міністерства праці та бюро з використання робочої сили. Головним споживачем були військові монополії. Радянських людей використовували на роботах не лише в Німеччині. Вони служили своєрідним обмінним фондом: їх вивозили в Австрію, Бельгію, Голландію, Францію та в інші країни, а кваліфікованих робітників звідти направляли в Німеччину.

Українці, які справді добровільно поїхали і мали дефіцитні на той час спеціальності, згодом отримували згоду на окреме проживання та посвідчення і паспорт іноземця. Втім, таких були одиниці. Нацисти вважали, що серед представників «нижчої раси» не може бути значної кількості кваліфікованих спеціалістів. Тому бачили в оstarбайтерах сіру масу, здатну виконувати лише просту механічну роботу. За німецькими даними, на травень 1942 року понад 60% «східних робітників» працювали в сільському господарстві, 5,7% — у видобувній промисловості, 5,8 — у металургії, 11% — у машинобудуванні, 2,3 — у хімічній промисловості тощо. В наступні місяці ситуація дещо змінилася: в сільському господарстві — 42,2%, решта використовувалася у промисловості і будівництві.

На жовтень 1944 року кожний п'ятий робітник у рейху був іноземцем, у промисловості — кожний третій. Загалом на цей період у рейху працювало 7,9 мільйона іноземних робітників та військовополонених з багатьох країн Європи.

До речі: чи однакові німці ставилися до оstarбайтерів та робітників з інших країн?

— Якщо для західних робітників передбачалося вшанування у таборах спортивних клубів, бібліотек, кінозалів тощо, то наші співвітчизники були позбавлені права задовольняти свої культурні й духовні потреби. «Піклування про російських та українських емігрантів заборонене», — безапеляційно проголошувалося в нацистському документі.

Сліз згадуваного І. Осаулка, військовополоненого французької Ройней Клоузе, котрий працював разом з ним в господарстві бабюра, часто запізнався на роботу. Він жив у звичайному будинку. Охоронець на ніч закривав французів, а вранці відкривав, нерідко із запізненням. «Вони були одягнені у французьку форму, отримували посилення від Міжнародного Червоного Хреста. Німецькі чиновники через що організацію повідомили батькам, що їхній син перебуває в полоні і проживає за такою адресою. Він часто отримував з дому листи і посилення...», — згадував І.Осаулко.

Яким був правовий статус оstarбайтерів?

— Їхні умови життя і праці регламентувалися численними директивними документами та інструкціями. Директивним листом Герінга від 7 листопада 1941 року «вільні східні робітники» прирівнювалися до «російських військовополонених». У 1942 році було видано спеціальну пам'ятку щодо поводження: «1. Східних робітників утримувати в закритих таборах, які вони мають право покидати лише для

Знаки відмінностей російських (1), білоруських (2) і українських (3) «східних робітників» (травень 1944р.).

виробничих потреб під постійною охороною... На дрібних сільськогосподарських підприємствах чи в одноосібних господарствах, де дозволено використання робітників поодинокі, можна розміщувати робітників поза табором у приміщеннях, що добре замкнуться, де є чоловік-німець... 2. Статеві стосунки між німцями і східними робітниками заборонені і караються для східних робітників смертю, для німців — відправленням у концетраційний табір. 3. Відвідування церкви східними робітниками заборонено...» Найвідвертіше сутність перебування та умови життя радянських людей в нацистській Німеччині було викладено в інструкції від 20 квітня 1942 року: «Всі робітники повинні отримувати таке харчування і таке житло і зазнавати такого ставлення, які давали б змогу експлуатувати їх на найвищому рівні при мінімальних затратах». «Нам тут дають вдень баланду з кропиви, а ввечері також баланду і дають 200 грамів хліба на добу. Поправляюся... як моя бабуса перед своїм кінцем», — з листа Д. Пругиляк із села Серединка Бершадського району. Тільки за 1943 рік було зареєстровано 14 522 смертні випадки серед оstarбайтерів.

Вони потерпали від хронічного штучного організованого голоду,

нестачі одягу та взуття, холоду, вкрай незадовільних умов життя. Їхня оплата праці була суто символічною...

Колега мені розповідав, що бауер до його діда ставився нормально...

— Не всі німці були носіями нацистської ідеології. Багато з них, свідомо нехтуючи особистою безпекою, проявляли людяність до каторжан, залишили по собі добру згадку в їхній пам'яті.

Люба Драчук із села Осолинки Лїтинського району, яку було вивезено в Німеччину 1942 року у віці 16 років, добре відгукується про сім'ю Ганса та Гільдгарди Міхаелісів з містечка Баден-Ельтерн. «Як прибули на місце, хазяйка дала мені два шматочки хліба і чашку кави, а потім повила у ванну, принесла чистий одяг та туфлі. У готелі Міхаеліс зупинилися німецькі сім'ї, які приїжджали на курорт лікуватися. Їхні кімнати я мала прибирати. Та якось, коли господарка поралася на кухню, я запропонувала їй почистити картоплю. Потім — капусту нашинкувати. Далі допомогла посуд помити...

Це виходило у мене добре, тож наступного дня почала працювати на кухні», — згадує Любов Семенівна. За її словами, вони ставилися до неї як до рідної. Згодом доручили їй ключі від комор і підвалів. Сама ходила до крамниць і за картками купувала продукти. А на вихідні її відпускали провідати землі. Коли настав час їхати додому, Гільдгард одчинила шафу: «Бери, Любо, що бажаєш!»

З часом нацисти впровадили різні розпізнавальні знаки для білорусів, росіян, українців: чому?

— Носити дискримінаційний знак «Ост» було обов'язковим для всіх східних робітників. Улітку 1943 року набув сили припис, що визнавав різницю між «поганими» і «кращими» робітниками: перші продовжували носити нагрудні

У доповідній записці від 29 березня 1945 року секретар ЦК ВЛКСМ М. Михайлов зауважував, що майже 100 дівчат та жінок з числа репатріанток, які перебували в розпорядженні комендатури міста Бунцлау (1-й Український фронт) і тимчасово проживали в гуртожитку, були буквально затероризовані військовослужбовцями комендатури, котрі по ночах вривалися в гуртожиток і гвалтували беззахисних жінок.

знаки, а «кращі» здобували право на нашивку меншого розміру, як правило, на лівому рукаві. У 1944 році замість знака «Ост» було впроваджено знаки національної приналежності, розмежували таким чином білорусів, росіян та українців. Використовувалися й

інші прийоми, щоб між слов'янами посягти розбрат і не допустити політичної єдності.

Так, гітлерівці розпустили чулки, що українські оstarбайтери недовзі матимуть такі права, як німці. А щоб брехня видавалася більш переконливою, розповсюдили документ (прийнятий лише на папері) про те, що діти, народжені українськими робітницями, вважатимуться расово повноцінними і вони зможуть бути вихованими в німецькому дусі (зрозуміло, росіянки чи білоруски про таке «щастя» не могли і мріяти). Але належало довести своє українство, а згодом і політичну благонадійність. Ті, хто ухилився за що «рятівну соломинку», сподіваючись не стільки на визнання своєї «расової повноцінності», як на послаблення каторжаного режиму, благав з Німеччини рідних, як П.Омельчук з міста Гайсина у 1943 році: «Дорогі мої батьки. Поспішіть мені вислати справку, що я українець, бо є чулки, що ось почнуть пускати в отпуск... То, може, мені вдасться...»

Довга дорога додому

Під час визволення як ставилися до оstarбайтерів війська союзників та Червона армія?

— Переважна кількість каторжан зі Сходу була визволена військами союзників. Їх розмістили у збірних центрах, які охоронялися американськими, англійськими або французькими (після поділу Німеччини на зони окупації) військами. Режим утримання був ліберальним. Не примушували працювати, брати участь у бойових діях. Вони просто набиралися сил, отримуючи триразове калорійне харчування.

Ставлення Червоної армії було різним. Багатьох чоловіків відразу мобілізували і невідготовлених кидали в бій. У доповідній записці від 29 березня 1945 року секретар ЦК ВЛКСМ М. Михайлов зауважував, що майже 100 дівчат та жінок з числа репатріанток, які перебували в розпорядженні комендатури міста Бунцлау (1-й Український фронт) і тимчасово проживали в гуртожитку, були буквально затероризовані військовослужбовцями комендатури, котрі по ночах вривалися в гуртожиток і гвалтували беззахисних жінок. Автор наводив характерні висловлювання нещасних: «Я вдень і вночі чекала приходу Червоної Армії та свого визволення. А от тепер бідиці ставляться гірше за німців...» У записці наводяться й інші кілька випадків колективного насильства над жінками. А також такий: «Грома-

Дорога додому для вчорашніх невеличких виявилася довгою. Для одних вона розтягнулася на місяці, для інших на роки. Дуже багато залежало від проходження обов'язкової примусової процедури фільтрації — перевірки на предмет політичної благонадійності, оскільки всі без винятку оstarбайтери сталінським керівництвом негласно були віднесені до вірогідних ворогів народу. Під час фільтрації також розв'язувалося питання використання репатріантів з максимального користю. Одні призначалися у лави діючої армії, інші відбиралися у трудові батальйони, треті тимчасово залишалися у Німеччині для виконання демонтажних робіт за програмою репарації, четверті відправлялися додому, п'яті направлялися на примусові роботи у спецпоселення для відбуття покарання. Тож «набуття Батьківщини» було повне драматизм.

По прибутті додому усіх репатріантів взяли на пошнений облік і навіть проіденфікували, що пояснювалося інтересами держави. Вважалося, що репатріанти знавали шкідливого впливу нацистської та буржуазно-реакційної пропаганди. Зіткнувшись з не досить привітною до них дійсністю вдома, вони, щоб не наражатися на зайві неприємності, додаткові труднощі, а то й пряму небезпеку, не афішували власне минуле, свій соціальний статус. Вони мовчали десятиліттями. Зміни на краще в долі східних робітників накреслилися під кінець існування СРСР. Проте реальне повернення із небутих тоталітаризму вони відчували в незалежній Україні.

Олег ЧЕБАН.

«Урядовий кур'єр»

СОЦІУМ

Дошкільнята йдуть до клубу

СІМЕЙНА АКАДЕМІЯ. У Луцьку поширюються альтернативні методи розвитку дітей

Валерій МЕЛЬНИК,
«Урядовий кур'єр»
Людмила ВРУБЛЕВСЬКА
для «Урядового кур'єра»

Донедавна на Волині про розвиток дошкільної освіти не йшлося. Дитсадочки закривалися і перепрофілювалися, а професія вихователя набула статусу мало не каторжної. Ще б пак: за вельми скромну оплату вони подекуди змушені були доглядати понад тридцятьох дітей! Та нині ситуація почала змінюватися на краще. Знову відкриваються нові садки, розвивається й мережа альтернативних закладів дошкільної освіти. У Луцьку нині діє кілька таких.

Дві мами — велика сила!

Вони мають різні назви та статуси. Наприклад, «Клуб свідомого батьківства», «Центр раннього розвитку» чи «Сімейна академія». Проте всі вони ставлять перед собою завдання максимально корисно організувати дозвілля дошкільнят та розвинути в них здібності до творчості та навчання. Серед найпопулярніших — «Сімейна академія «Плай». Її створили дві мами.

— Я разом із Тетяною Валієвою вирішила спробувати організувати щось нове для Луцька, — каже ідейний натхненник і керівник «Плаю» Оксана Струк. — У рамках різних освітніх програм я вже побувала в Швеції, Німеччині, Польщі, Росії, Фран-

ції, а Тетяна вивчала досвід роботи громадських та освітніх організацій в США. Зарубіжний досвід альтернативних методів розвитку дитини допоміг нам.

Спершу ентузіасти створили своєрідний клуб за інтересами, де вони разом з надзвичайно обдарованим і креативним дошкільним педагогом (і також молодю мамою) Лесею Мотовило почали навчати кількох дітей. Знайомі Струк і Валієвої погодилися приводити на перші заняття своїх чад. У вихованців молоді волонтерки вкладали стільки душі та енергії, що вже незабаром у Луцьку «сарафанне радіо» рознесло похвальні відгуки.

А для популяризації ідеї гармонійного розвитку дитини, утвердження здорових сімейних цінностей, підтримки інновацій в дошкільній освіті та роботи творчих студій створили ще й громадську організацію (ГО). Завдяки їй щорічно проводяться безплатні майстер-класи, вистави або конкурси для дітей та сімей на Великдень, День міста, День Незалежності, День захисту дитини тощо. ГО також стає ініціатором, засновником або активним учасником багатьох акцій та фестивалів у Луцьку, а ще — розвиває клубну роботу «Плаю».

Розмальовки, витинанки, творення саморобних іграшок, ліплення з пластиліну, розучування перших пісень і танців, маскаради, ігри — чого тут тільки не побачиш! Нині на Привок-

У паузах між заняттями Тетяна Валієва часто організовує для підопічних їхні улюблені хороводи

зальній площі у приміщенні колишнього проектного інституту «Плай» вже орендує кілька кімнат. Різноманітні розвиваючі заняття сімейна академія «Плай» проводить для дітей від півтора року. Створено і маленьку школу для майбутніх першокласників. За два з половиною роки існування «академії» навчання в ній пройшли вже півтори сотні дошкільнят та півсотні молодших школярів.

Акцент у виховному процесі тут робиться не тільки на самостійній розвиваючій грі вихованців, а й активні форми роботи

вихователів з ними. З групою з 6—8—10 (залежно від віку) дітей працюють, як правило, двоє фахівців. На заняттях для менших присутні й мами, адже, за словами Оксани Струк, окрім того, що діти почуваються захищеніше, нові знання та навички в навчанні дитини отримують і... самі мами.

Допомагають друзі

— Усі зусилля наших 25 фахівців спрямовані на те, щоб дитина максимально розкрилася та почувалась тут як удома. У нас не зустрінеш похмурих чи

непривітних облич. Також працюють музиканти, психологи, хореографи, художники, — продовжує Оксана Струк. — Підбір персоналу був досить непростим, адже практично кожне заняття у нас відкрите. Батьки можуть навіть знімати на відеореєстратор.

— У нас дуже багато друзів, які допомагають втілювати наші задуми і плани. Фактично ми вже створили цілий клуб за інтересами, — підтверджує Оксана. — Приємно, що не все в ньому вимірюється у фінансовому еквіваленті. І, на щастя, в державі є люди, які беруть на себе виховання нового інтелектуального покоління.

Дедалі активніше у «Плаї» організовують і дозвілля для батьків — майстер-класи з хендмейду, кулінарії й здорового харчування. А ще — тематичні вечірки з різноманітними вікторинами, конкурсами тощо. Окрім українських посиденьок, провели японську, французьку, болгарську, китайську, іспанську, індійську вечірки.

У планах організаторів «Плаю» — створення гуртків і заходів для підлітків. Поки що на заваді цьому — невелика площа приміщення й брак відповідних висококласних спеціалістів. Але якщо фінансово неприбуткова громадська організація змогла досягти таких успіхів лише завдяки бажанню й ініціативі групи небайдужих людей, то не виникає сумніву, що всі ці плани обов'язково реалізуються.

Життя із зайвою хромосомою

АКЦІЯ. На Хрещатику перехожим роздавали різнобарвні шкарпетки, привертаючи їхню увагу до проблем людей із синдромом Дауна

Аліна АНОСОВА
для «Урядового кур'єра»

Життя в соціумі завжди вимагало від людини жорсткого дотримання суспільних норм. Погодьтеся, досить лише вдягнутися чи повести себе якось «не так», і вас уже зустрічають осудливі погляди. А тепер уявіть, що ці погляди супроводжують вас постійно. Як жити, якщо ти — інший, напевно знають люди, які мають синдром Дауна (далі — СД). Наприкінці минулого тижня до них було прикуто особливу увагу, адже міжнародна спільнота відзначала Всесвітній день людини із синдромом Дауна.

Уперше цей день відзначили у 2006 році на VI Міжнародному симпозиумі, присвяченому проблемі СД, що відбувся в Іспанії за ініціативи правління Європейської та Всесвітньої асоціації «Даун Синдром». А 10 листопада 2011 року резолюцією ООН цю дату офіційно внесли в календар. Обрана вона не випадково: 21-й день третього місяця символізує третю хромосому в 21-й парі, яка і є генетичною особливістю людей із СД. Цього року міжнародний рух підтри-

мала Всеукраїнська благодійна організація (ВБО) «Даун Синдром», заснована в 2003 році батьками дітей із СД. Разом із міжнародною організацією Down Syndrome International у столиці провели масову акцію «LOTS OF SOCKS»

(англ. — «Багато шкарпеток»), якою привертати увагу до проблем розвитку людей із зайвою хромосомою в Україні.

Акція розпочалася біля Адміністрації Президента України. Тут зібралися представники ВБО «Даун

Голландські волонтери розповідали киянам про те, що люди із СД — унікальні особистості

Синдром», батьки дітей із СД, волонтери й просто небайдужі люди, аби передати Віктору Януковичу лист із вимогами щодо розробки соціальної програми захисту людей із СД, та символ акції — різнобарвну шкарпетку.

— Коли ви чіпляєте на себе таку шкарпетку, на вас одразу починають звертати увагу. А погляди абсолютно різні: від звичайного здивування до від-

— Із часів Радянського Союзу до людей із синдромом Дауна сформувалося упереджене ставлення, — каже Сергій Кур'янов. — Їх вважають неповноцінними, не здатними до будь-якої роботи. Дуже часто, коли в родині з'являється дитина із цим синдромом, її одразу віддають до дитячого будинку, а потім — до спеціалізованої школи. В Україні немає державної програми, спрямованої на забезпе-

Радченко. Він завдяки ВБО «Даун Синдром» офіційно влаштувався на роботу.

— Із минулого червня Валентин працює в редакції журналу «What's on». Працює кілька годин на добу, переважно по обіді, кілька днів на тиждень. Робота, звісно, неважка, але клопітка: рознести журнали й пошту, приготувати каву чи щось піднести... А який журнал навіть опублікував його замітку. Так він принаймні може себе реалізувати, — ділиться зі мною мати Валентина.

Також просвітницька частина акції відбулася на Хрещатику, за участі представників голландської благодійної організації The Chicken Foundation. Ці запальні люди у костюмах курчат мандрують країнами Європи, де проводять благодійні заходи. Своїми веселими костюмами й позитивним настроєм залучають громадськість до підтримки тих, хто їй потребує. От і біля входу до метро «Хрещатик» гості з Нідерландів роздавали листівки, в яких йшлося про те, що люди із СД можуть вести відносно повноцінний образ життя, вони — особистості, з унікальними характеристиками, звичками й настроєм.

В Україні нині немає державної програми, спрямованої на забезпечення відповідних прав та можливостей розвитку людей із синдромом Дауна. А таких в країні до 15 тисяч, з них майже 8 тисяч — діти.

вертої зневаги. Наші діти відчувають це постійно. Ми в такий незвичний спосіб вирішили розділити з ними часточку їхніх проблем, — пояснила директор з розвитку ВБО «Даун Синдром» Тетяна Михайленко.

Сергій Кур'янов, президент ВБО «Даун Синдром», наголосив, що ці люди мають бути зрівняні у правах зі здоровим населенням.

чення відповідних прав та можливостей розвитку людей із синдромом Дауна. А таких в Україні до 15 тисяч, з них майже 8 тисяч — діти.

Батьки дітей із СД скаржаться на відсутність належної державної допомоги. Кажуть, що активно з ними працюють лише приватні соціальні служби і благодійні фонди. Серед тих, кому вони допомогли, — 23-річний Валентин

ТЕРИТОРІЯ СЛОВА

Чому українці не читають детективів

РОЗМОВА. У столиці «розбирали польоти» гостросюжетної літератури

Дарина ФІАЛКО
для «Урядового кур'єра»

Нещодавно громадська організація «Книжковий простір» влаштувала в Києві «круглий стіл» «Гостросюжетна література. Українські реалії і перспективи». До обговорення запросили видавців і письменників, які мають справу із просуванням у нашій країні гостросюжетних жанрів. Зі слів експертів, за кордоном гостросюжетні твори мають неабияке коло прихильників, однак у нас їм важко достукатися до читача. Відповідно реалії вітчизняної гостросюжетної літератури сльозливі. А ось до її перспектив так і не дійшло. Та й про яке майбутнє такої літератури може йтися, коли її сьогодення майорить знаками запитання?

Кажуть, життя відрізняється від сценарію тим, що позбавлене логіки. Зацікавлення українців перекладними гостросюжетними творами також не відбувається «за сценарієм»: те, що вибухає популярністю за парканом України, не завжди має попит у нас. А втім, проблема полягає не тільки в попиті, а й у пропозиції — суто українських гостросюжетних творів. До прикладу, серед

популярних письменників, які пишуть у гостросюжетних жанрах українською, — Андрій Кокотюха, Олексій Волков, В'ячеслав Васильченко. Деякі українці пишуть такі твори російською, приміром Анна та Петро Владимирські, Сергій Пономаренко.

Сучасна українська література не позбавлена і творів інших жанрів, яким властиві гостросюжетні епізоди. Цього замало — і кількісно, і якісно. Видавець Елеонора Сімонова зауважила, що з усіх рукописів, які надходять на «Коронацію слова», знайдеться лише 5% детективів. Однак існує проблема і з новизною, цікавістю, захопливістю сюжету детективів, трилерів. І ось це поле мають уже орати самі письменники, аби зацікавити читача, щоб він не нарікав на даремність витрачених часу та грошей.

Під час дискусії фахівці вже навіть почали жартувати щодо причин нелюбові українців до гостросюжетних творів. Хтозна, можливо, в тих жартах — лише частка жартів. Тож «УК» пропонує докладніше дізнатися про реалії, тенденції сучасної гостросюжетної літератури з перших уст.

Заглибившись у книжкові пригоди, можна прогавити їх у житті

Фото Олександра ПЕПЕЛУХИ

ПРЯМА МОВА

Елеонора СІМОНОВА,
видавець, «Нора-Друк»:

— Наше видавництво започаткувало так звану чорну серію з назвою «Морок», до якої входять гостросюжетні романи. Зауважу, що перекладні детективи мають менший попит, ніж українські, хоч в інших країнах, що стосується саме цього жанру, все навпаки.

Є проблеми і з представленням українського детективу за кодомом. Торік ми підписали угоду із французькою агенцією на роман Андрія Кокотюхи «Аномальна зона». Цей роман активно просувається. Сподіваюся, що його таки буде продано.

Однак ми побачили таку проблему: за кордоном важко представляти одного автора, один твір. Гадаю, до наступного Франкфуртського ярмарку можна підготувати каталог, альманах чи збірку, щоб представити український детектив. Нині весь світ зачитується скандинавськими детективами, хоч недавно про них ніхто не знав. Тож є шанси, що рано чи пізно так само вибухнуть українські детективи — абсолютно нове цікаве явище для світу.

Свєн КРАСОВИЦЬКИЙ,
видавець, «Фоліо»:

— За останні два-три роки наше видавництво випустило понад 20 назв перекладних детективів, здебільшого скандинавських. Розпочалося все з трилогії Стіга Ларссона. Наклади, якими продавався Ларссон, більші, ніж багатьох сучасних українських авторів.

У суспільстві немає зацікавленості українськими детективами. Мабуть, проблема в тому, що правоохоронні органи України не цікавлять суспільство.

сійською) американської письменниці королеви трилерів Карін Слотер, твори якої продають за кордоном мільйонними накладами. За всіх потужностей «Клубу сімейного дозвілля» в Україні її книжка продається кількістю півтори тисячі примірників.

На мою думку, детективний жанр в українській літературі перебуває в зародковому стані.

Андрій КОКОТЮХА,
письменник:

— Ми говоримо про літературу, яка в усіх країнах, окрім України, становить фундамент книжкового ринку. Це тільки в нас вона в андеграунді. Тут таку літературу не хочуть сприймати, бо українці позбавлені будь-якої логіки, вони живуть емоціями. Жанри гостросюжетної літератури будуються на чіткому поясненні того, що відбувається.

Насправді Україна — споживач гостросюжетної літератури, але не виробник. Якщо ви зайдете хоча би в «Книги по 15 гривень», то побачите там великі секції гостросюжетної літератури. Тут важлива не працьовитість окремого автора, а вимагається проектний підхід: треба, щоб було хоч би десять авторів на квартал (не на рік), варто прораховувати маркетингові ходи, дивитися тренди, читати те, що популярне (хоча би російські, не кажучи вже про українські, перекладні).

Я єдиний, хто читає всі п'ятнадцять книжок на рік, що виходять в Україні в цьому жанрі, щоправда, нині почали писати більше — ще не всі прочитав торішні.

Коли знайомлюся із книжками, бачу, що автор читав у житті. Розумію, що він застряг на Агаті Крісті — тренді, що не актуальний навіть у Великій Британії вже років із п'ятдесят.

Ось, наприклад, письменник В'ячеслав Васильченко підтримує сучасні тенденції, помітно, що він читає. Його роман «Дворушники» — те, що справді може зацікавити українців. У цьому романі є містична складова, а вона потрібна, оскільки ми народ ірраціональний. Хочу сказати: українці, не бійтеся читати!

Світлана СКЛЯР,
видавець,
«Клуб сімейного дозвілля»:

— На Заході дуже популярні трилери. Наше видавництво намагалося просувати цей жанр в Україні, пропонувало трилери найвідоміших іноземних авторів. Однак ці твори не дуже припали до душі українцям.

Нині читачів цікавлять жіночі трилери, де з'ясовується, що маніяком виявляється жінка, або коли її дуже сильно мордує маніяк.

Щодо трендів, то популярні твори на бандитські теми (російськомовна література), військовий екшн. Наше видавництво випускає твори (українською та ро-

Андрій КУРКОВ,
письменник:

— Гадаю, під час війни солдати не читають військової літератури. У нас злочинці працюють на письменників. Однак письменники не беруться писати, бо чекують цікавішого злочину, вони вимагають від злочинного світу більше, ніж той може. Отже, злочинці винні в тому, що в нас забуксувала детективна література.

Долі євреїв постали у документах

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

ПРО НЕВІДОМЕ. В Миколаївській центральній міській бібліотеці для дорослих ім. Кропивницького відбулася презентація книги «Судьби євреїв Ніколаєвщини в період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 гг.». У книзі зібрано воедино великий масив документів, матеріалів, спогадів і досліджень про долю єврейського населення Миколаївської області у період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років. Уперше публікуються повні списки євреїв — жертв акцій масового знищення, що проводилися німецько-румунськими окупантами на території Миколаївської області, в'язнів концтаборів і гетто, осіб, депортованих на примусові роботи, реєстр місць масових розстрілів євреїв на

території Миколаївської області.

Колектив авторів і укладачів висвітлив не лише трагічну долю єврейського населення окупованих територій, а насамперед участь представників єврейського народу, що разом з іншими стали на захист рідної землі від фашистських загарбників на фронтах Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр. У книзі опублікований список євреїв Миколаївщини, загиблих на фронтах Великої Вітчизняної війни, спогади учасників війни.

Як зазначив ініціатор видання книги та її головний редактор, керівник Миколаївського товариства єврейської культури Михайло Гольденберг, «цілісність концепції збірки проявилася в історичній послідовності розташування матеріалів, у комплексній подачі наукових статей,

архівних матеріалів, спогадів та фотографій. У книзі наведені унікальні документи, що відобразили описані події, спогади учасників і свідків тих подій».

Створення видання стало результатом копіткої роботи співробітників Державного архіву Миколаївської області та групи миколаївських істориків-дослідників. Директор архіву Лариса Левченко відзначила, що понад 100 сторінок книги відведено розділу «Мовою документів».

У книзі також об'єднані дослідження провідних миколаївських науковців, що охоплюють історію єврейської громади на Миколаївщині з кінця XVIII століття до трагічних подій Голокосту та самі події. Автори віддають належне жителям області — представникам інших національностей, які, ризикуючи життям, рятували євреїв.

Пітьма його не здолала

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ВИДАННЯ. Так називається книга рівненського письменника Євгена Шморгуна, за яку він отримав першу міську премію імені Уласа Самчука, котрого ще називають Волинським Гомером. Так міська влада Рівного вшановує відомого літератора, автора трилогії «Волинь» та роману «Марія», який свого часу був довго та незаслужено забутий.

Назва нової письменницької знахідки Євгена Шморгуна на глибоко символічна. Вона сповна стосується й велета української думки та слова Уласа Самчука, і, власне, самого автора, котрий народився й виріс поблизу мальовничої Пересопниці. Саме тут за часів княжого міста творилося Пересопницьке Євангеліє, на якому нині присягають ук-

раїнські президенти. Це нині маємо на тому місці сучасний музейний комплекс та відповідний туристичний маршрут. А в глибокі радянські часи, які були справжньою пітьмою й для Першокниги, і для Уласа Самчука, не хто інший, як Шморгун, таки встановив пам'ятний знак Євангелію у Пересопниці!

— Саме рідна Пересопниця давала мені насагу жити й творити, а можливо, навіть визначила мій письменницький життєвий шлях, — каже лауреат літературних премій імені Лесі Українки та Уласа Самчука Євген Шморгун. — Широ дякую за таке визнання і переконання: премія імені Уласа Самчука має стати загальноукраїнською. Принаймні в XX столітті потужного українського письменника просто не було. Дай нам, Боже, ще одного такого волиняка, який навколо нас

створив би ось таку велику Україну, — вона тепер і в Канаді, і в Австралії, і в Америці. Бо весь світ захоплюється його публіцистикою.

До речі, розмір міської премії — 5 тисяч гривень, на додану лауреат отримав диплом та спеціально виготовлений пам'ятний знак. Того ж дня у літературному музеї імені Уласа Самчука в Рівному з нагоди його 108-річчя відбувся літературний вечір «Уласова свіча», на якому презентували нові книжки з бібліотеки Уласа Самчука про його соратників — Харито Кононенку, Олега Ольжича, Євгена Маланюка. Цю подвижницьку справу робить той таки невтомний Євген Шморгун і повертає з небуття ці імена всій Україні: він розсилає книги на південь та схід і отримує звітди найцінніше — листи людської вдячності.

РАКУРС

Чи є життя за ґратами

ПЕНІТЕНЦІАРНА СИСТЕМА. Кореспондент «Урядового кур'єра» довідалася про буття ув'язнених у Миколаївському СІЗО

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Незвичну екскурсію для журналістів організувала прокуратура Миколаївської області. Нам запропонували дізнатися про історію й сучасність миколаївського слідчого ізолятора, про умови утримання ув'язнених та про організацію прокурорського нагляду безпосередньо в самому СІЗО. Від перспективи опинитися хоч би і на кілька годин «за ґратами» ставало некомфортно, втім, інтерес переміг. І хоч останнім часом такі установи стають більш відкритими для громадських організацій та ЗМІ, нагода потрапити сюди випадає нечасто.

Котовський, Фрунзе, анархісти...

Дві масивні брами на вході відгороджують «життя на свободі» від «несвободи». Охоронець видає перепустку і залізний жетон в обмін на мій мобільний. Жартує: «Не загубить перепустку, бо назад не вийдете». Своєрідну екскурсію проводить начальник СІЗО підполковник внутрішньої служби Роман Цибуля, який працює на посаді третій рік. Роман Васильович проводить короткий інструктаж: не фотографувати систему охорони та ув'язнених без їхньої згоди, не розпитувати про обставини злочину, не затримуватися у приміщеннях. Показує він і найстаріший корпус, розказує, що тут на початку ХХ століття сидів легендарний Котовський. Щоправда, легенди про те, що Григорію Івановичу вдалося втекти з миколаївської в'язниці, історія не підтверджує.

Миколаївська каторжна в'язниця № 2, яка розташована в центрі міста, на Лагерному полі, з'явилася 1907 року. Тоді головне тюремне управління за постановою ради міністрів дозволило пристосувати будівлю колишнього штурманського училища під в'язницю.

Будівельні та внутрішні роботи із зведення нових корпусів, розширення і переобладнання старих проводили до 1916 року. Згодом міська тюрма перетворилася на загальнокримінальну, без політичних в'язнів. Свого часу сиділи на тюремних нарах відомі особистості. Так, 1912 року Миколаївську каторжну в'язницю № 2 «відвідав» майбутній полководець революції Михайло Фрунзе, який опинився тут зі своїм спільником Пашею Гусевим за побиття жандарма. А 1918-го махновська банда брала штурмом в'язницю, намагаючись звільнити

своїх. Під час штурму анархісти знищили тюремні архіви. Тож із часу офіційного закриття каторжної в'язниці в 1920 році й переведення її в категорію «загальної» у 1940-му документи в архіві не збереглися.

У ті часи перебування за ґратами справді було каторгою. Ув'язнені постійно перебували в кайданах, які навіть у лазні знімати заборонялося. Сама ж лазня з холодною водою була доступна лише двічі на місяць, онучі й рушник міняли двічі на рік, про зміну постільної білизни й зовсім не йшлося. На харчування ув'язненим відводили від 6 до 10 копійок на день. Вони отримували пресований чай, два фунти хліба, 2—3 ложки каші, а вранці — гарячу воду.

«Тюрма не дурна, без людей не буває»

Якби нинішні мешканці СІЗО дізналися про умови перебування «товаришів» сто років тому, ймовірно, просто зраділи б своїй долі. З тих часів залишилися хіба що будівлі.

Перший об'єкт нашого обходу — корпусне відділення, де утримують жінок. Сама будівля старовинна, 1899 року, добротна, з червоної цегли, її добре видно з протилежного боку річки Південний Буг. Приміщення в ній відрізняються від інших: просторі, з високими стелями та великими вікнами.

Підходимо до однієї з камер. У ній відбувають покарання шестеро жінок різного віку й різного тюремного досвіду. Всі мають родини, всі бажують якнайшвидше покинути установу. Одна з них, Наталія, охоче відповідає на запитання: «на волі» працювала медсестрою, засуджена за наркотики, має вийти у 2017 році, але сподівається на УДЗ (умовно-дострокове звільнення). Жінки працюють у швейному цеху, за що отримують гроші. Нехитрі капітали — на особистому рахунок кожної, за потреби їх можна витратити в місцевому магазині.

Камера нагадує кімнату в гуртожитку чи скромну лікарняну палату. Відрізняється хіба що залізними дверима і багатьма замками. У центрі — стіл з телевізором, попід стінами — охайні ліжка, окремо відгороджено санвузол, є полиці для книжок, настільні ігор. Відповідно і заняття «на дозвіллі»: телевізор, читання, гра в шашки.

Раз на тиждень жінки проходять так звану «санобробку», іншими словами, просто відвідують душу. Вода в душі гаряча, саме приміщення — в кахлях, після хорошого ре-

На перше довгострокове побачення до засудженого Олександра приїхала дружина Раїса

монту. Як кажуть мешканки, конфліктів жодних не буває, всі розуміють, що треба жити мирно.

Для вагітних та молодих матусь у СІЗО просто ідеальні домашні умови. Приміщення відкрили після ремонту торік у грудні. Сучасний ремонт, електрична плита з мікрохвильовою піччю, холодильник, санвузол з душовою кабінкою, нові меблі — все зроблено та закуплено за спонсорські кошти.

Не менш комфортне і приміщення для довгострокових побачень. У кухні-їдальні — диванчик зі столом, холодильник, пральна машина, плита, сучасні меблі, повний набір потрібного посуду, телевізор. Окрема кімната — спальня і санвузол. У день нашого знайомства із СІЗО довгострокове побачення відбувалося в молодого подружжя, Олександра і Раї. Жінка приїхала до чоловіка на три доби вперше, з дев'ятимісячним сином Сашком. Каже, дуже задоволена умовами для побачення, все по-домашньому. Планує зварити чоловікові справжній борщ, а з собою привезла котлетки, рибу й улюблену страву Олександра — салат олів'є.

На території СІЗО розташована медико-санітарна частина. Тут проводять первинний медогляд, флюорографічне та рен-

тген-обстеження, виявляють хворих на туберкульоз та СНІД. Лікар-рентгенолог Сергій Балкін пояснює: хворі на активну форму туберкульозу до установи не потрапляють, їх направляють у Миколаївський протитуберкульозний диспансер або на дільницю СІЗО при Снігурівській ВК №5. За загальною статистикою, серед новоприбулих виявляють 5—6 відсотків хворих на туберкульоз.

Цікаво було дізнатися, чим годують ув'язнених. Меню — просто набір повноцінного харчування. На сніданок — м'ясо ку-

У СІЗО перебувають не найкращі представники суспільства. Є серед них і освічені, грамотні люди, особливо серед шахраїв. Але невинних тут немає.

ряче з ячмінною кашею, хліб, цукор, чай. Обід — салат з капусти, картопляний суп з макаронами, курятина з кукурудзяною кашею. Вечеря — смажена риба з вареною картоплею, хліб, цукор, чай. Погодьтеся, не кожен «на волі» харчується за такими нормами.

І все-таки СІЗО — особлива установа, аж ніяк не місце відпочинку. І люди тут особливі — злочинці й ті, кого підозрюють у скоєнні злочинів.

Тож життя «у клітинку» вони обрали собі самі. Як розплату.

Невинних тут немає

Нині в Миколаївському СІЗО перебувають від 650 до 700 ув'язнених (цифра змінюється). З них 43 жінки, семеро неповнолітніх, 34 людини засуджені, але залишилися в СІЗО для виконання робіт з господарського обслуговування. До цієї категорії належать виключно особи, які вперше засуджені до позбавлення волі за злочини невеликої або середньої тяжкості. Рішення про залишення таких осіб приймають за згодою самого засудженого та на підставі рішення спеціальної комісії. Усі ж інші мешканці СІЗО — ті, хто чекає на вирок суду і щодо яких було обрано запобіжний захід у вигляді взяття під варту.

Зрозуміло, у нас перебувають, м'яко кажучи, не найкращі представники суспільства, — каже Роман Цибуля. — Є серед них і освічені, грамотні люди, особливо серед шахраїв. Один із підслідних перебуває за ґратами вже десятий рік. Але невинних тут немає. Адже за минулий рік в області жоден суд не виніс неправдувального вироку щодо особи, яку тримали в СІЗО.

Розповів Роман Васильович і про умови утримання так званих «макаровців». Усі вони з початку слідства перебувають у різних камерах на 2—3 особи. До Краснощок на побачення ніхто не приходив. Присяжнюк і Погосян уже мали побачення з рідними. Короткострокові побачення дозволяються, за згодою зі слідством, раз на місяць, довгострокові — раз на три місяці (правило розповсюджується лише на засуджених). До речі, в подібних закордонних установах такі «вольності» з

Система контролю за діяльністю СІЗО і дотриманням законодавства жорстка. Прокурорський нагляд здійснює обласна прокуратура, відомчі перевірки — Державна пенітенціарна служба у Миколаївській області, від громадськості та місцевої влади працює спостережна комісія.

Під наглядом — все і всі

Галузевий підрозділ прокуратури області з питань нагляду за дотриманням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях та застосуванні інших заходів примусового характеру здійснює безпосередній нагляд за дотриманням законів у Миколаївському слідчому ізоляторі.

Як зазначив старший прокурор обласної прокуратури Руслан Данилюк, «протягом цього року галузевий підрозділ вніс сім документів прокурорського реагування на виявлені порушення в діяльності Миколаївського слідчого ізолятора. За результатами розгляду вісім службових осіб слідчого ізолятора притягнуто до дисциплінарної відповідальності».

Внесені документи прокурорського реагування (подання та вказівки) стосуються порушень режимних вимог, медико-санітарного та матеріально-побутового забезпечення осіб, яких утримують в установі (несвоєчасно були забезпечені індивідуальними спальними місцями, постільними речами, питання належного зберігання інструментів тощо).

Цього року корупційних діянь службових осіб Миколаївського слідчого ізолятора не виявлено. Щоправда, торік такий факт зафіксовано. Так, прокуратура області склала й направила до Центрального районного суду м. Миколаєва протокол стосовно молодшого інспектора 2 категорії відділу режиму і охорони Миколаївського слідчого ізолятора, молодшого сержанта внутрішньої служби про вчинення адміністративного корупційного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.1722 КУпАП (спроба передачі мобільного телефону ув'язненому за матеріальну винагороду). За результатами судового розгляду цього інспектора визнано винним, на нього накладено штраф у розмірі 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Перепусток журналісти не загубили. Тож на волю вийшли «з чистою совістю» і певним полегшенням. Безумовно, переконалися, що і за ґратами можна жити.

ДОКУМЕНТИ

	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
	ПОСТАНОВА від 20 березня 2013 р. № 179 Київ
	Про Премію Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського
	Кабінет Міністрів України постановляє: 1. Заснувати Премію Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського. 2. Установити, що Премія Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського присуджується починаючи з 2014 року в розмірі 10 тис. гривень за рахунок коштів державного бюджету, передбачених Державному комітету телебачення і радіомовлення на відповідну мету. 3. Затвердити такі, що додаються: Положення про Премію Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського; Положення про Комітет з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського; опис диплома лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського. 4. Утворити Комітет з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського у складі згідно з додатком. 5. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Ради Міністрів Української РСР від 17 березня 1972 р. № 136 «Про заснування премії імені Максима Рильського за кращий художній переклад» (ЗП УРСР, 1972 р., № 3, ст. 24).
	<i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i>
	ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 179
	ПОЛОЖЕННЯ про Премію Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського
	1. Премія Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського (далі — Премія) присуджується щороку письменникам і поетам за переклад українською мовою творів видатних зарубіжних авторів, а також за переклад творів українських класиків та сучасних авторів мовами народів світу. 2. Премія в розмірі 10 тис. гривень присуджується до дня народження Максима Рильського — 19 березня — за рахунок коштів державного бюджету, передбачених Держкомтелерадіо на відповідну мету. 3. Премія присуджується громадянам України. Звання лауреата Премії присвоюється винятково одному номінантові. Одна особа не може стати лауреатом Премії двічі. Премія не присуджується посмертно. 4. На здобуття Премії висуваються нові оригінальні твори, опубліковані (оприлюднені) у завершеному вигляді протягом останніх трьох років, але не пізніше ніж за півроку до їх висунення на здобуття Премії. 5. Премія присуджується на конкурсних засадах. Конкурс на здобуття Премії оголошується щороку не пізніше 1 вересня. Інформація про зазначений конкурс оприлюднюється на офіційних веб-сайтах Держкомтелерадіо і Національної спілки письменників. 6. Пропозиції щодо претендентів на здобуття Премії вносять творчі спілки, національно-культурні та національно-просвітницькі товариства, видавництва і видавничі організації, редакції періодичних видань, вчені ради вищих навчальних закладів, наукові установи, асоціації тощо (далі — заявники). 7. Твори, висунуті на здобуття Премії, подаються до 1 листопада заявниками Комітетові з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського (далі — Комітет) разом із супровідним листом, до якого додаються: клопотання про присудження Премії з короткою характеристикою твору та його автора у паперовій та електронній формі; три примірники твору у друкованому вигляді; розширена анотація на твір у паперовій та електронній формі; копії відгуків у засобах масової інформації, рецензії (за наявності); копії паспорта та реєстраційного номера облікової картки платника податку згідно з Державним реєстром фізичних осіб — платників податків, крім фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті. 8. Премія присуджується Кабінетом Міністрів України на підставі пропозицій та рекомендацій Комітету. 9. Особам, удостоєним Премії, присвоюється звання лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського та в урочистій обстановці головою Комітету або за його дорученням заступником голови Комітету вручається диплом.
	ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 179
	ПОЛОЖЕННЯ про Комітет з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського
	1. Комітет з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського (далі — Комітет) є тимчасовим дорадчим органом Кабінету Міністрів України. 2. Комітет у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України та цим Положенням. 3. Основними завданнями Комітету є розроблення рекомендацій та пропозицій щодо присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського (далі — Премія). 4. Комітет відповідно до покладених на нього завдань: 1) розглядає подані на здобуття Премії документи; 2) готує пропозиції та рекомендації для визначення і нагородження лауреатів Премії. 5. Комітет має право: 1) отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на нього завдань; 2) залучати до участі у своїй роботі представників центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками), а також незалежних експертів, рецензентів та консультантів для рецензування і проведення аналізу поданих творів (за згодою); 3) утворювати у разі потреби для виконання покладених на нього завдань постійні або тимчасові робочі групи; 4) організовувати проведення конференцій, семінарів, нарад та інших заходів. 6. Комітет під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями. 7. Посадовий склад Комітету затверджує Кабінет Міністрів України. Комітет складається з дев'яти осіб та відповідального секретаря, який бере участь у засіданнях Комітету без права голосу. Головою Комітету є Міністр освіти і науки. Персональний склад Комітету затверджує його голова. У разі потреби до складу Комітету можуть вноситися зміни. 8. Формою роботи Комітету є засідання, що проводяться за рішенням його голови. Підсумкове засідання Комітету проводиться не пізніше 15 січня. Засідання Комітету веде голова, а за його відсутності — заступник голови.

Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Комітету забезпечує його секретар. Засідання Комітету вважається правоможним, якщо на ньому присутні більш як половина його членів. 9. На своїх засіданнях Комітет розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до його компетенції. Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосували більш як половина присутніх на засіданні членів Комітету. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні. Якщо на здобуття Премії висунуто твір, автором якого є член Комітету, він не бере участі у голосуванні. Пропозиції та рекомендації фіксуються у протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається членам Комітету та Кабінетові Міністрів України. Член Комітету, який не підтримує пропозиції (рекомендації), може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання. 10. Пропозиції та рекомендації Комітету можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вносить Держкомтелерадіо. 11. Організаційне, інформаційне і матеріально-технічне забезпечення діяльності Комітету здійснює Держкомтелерадіо.	ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 179
ОПИС диплома лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського Диплом лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського (далі — диплом) складається з обкладинки і вкладки з текстом. Обкладинка має форму прямокутника розміром 430 x 302 міліметри, складеного в один згин по лінії короткої сторони. Виготовляється з твердого картону. Зовнішній бік обкладинки обтягнуто палітурним матеріалом червоного кольору. На лицьовий бік обкладинки наноситься тиснений фарбою золотистого кольору напис «Диплом лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського». Всередині обкладинки на місці її згину закріплено муарову стрічку синього і жовтого кольорів (співвідношення кольорів стрічки — 1:1) для вкладки. Вкладка виготовляється з високоякісного крейдованого паперу і має форму прямокутника розміром 420 x 297 міліметрів, складеного в один згин по лінії короткої сторони. На першій (лицьовій) сторінці вкладки вгорі міститься зображення малого Державного Герба України, виконане фарбою золотистого кольору. У центрі сторінки синьою фарбою надруковані слова «Диплом лауреата Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського». На другій сторінці у центрі — кольорове зображення фасаду Будинку Уряду України на фоні Державного Прапора України. На третій сторінці синьою фарбою надруковано: «Лауреату Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського _____». (прізвище, ім'я та по батькові) Нижче зазначаються дата і номер рішення Кабінету Міністрів України про присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського. Диплом підписується Прем'єр-міністром України. У лівому нижньому куті друкарським способом зазначається номер диплома. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 179	СКЛАД Комітету з присудження Премії Кабінету Міністрів України імені Максима Рильського Міністр освіти і науки, голова Комітету Голова Держкомтелерадіо, заступник голови Комітету Перший заступник Голови Держкомтелерадіо, заступник голови Комітету Представник Держкомтелерадіо, секретар Комітету Заступник Міністра культури Заступник Міністра закордонних справ Представник благодійної організації «Фонд Максима Рильського «Троянди й виноград» (за згодою) Ректор Українського інституту підвищення кваліфікації працівників телебачення, радіомовлення і преси (за згодою) Представник Національної академії наук (за згодою) Голова Національної спілки письменників (за згодою)
	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
	ПОСТАНОВА від 20 березня 2013 р. № 174 Київ
	Деякі питання оплати праці працівників протитуберкульозних закладів
	Відповідно до статті 22 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» Кабінет Міністрів України постановляє: 1. Установити, що працівникам протитуберкульозних закладів, які надають медичну допомогу хворим на туберкульоз, працюють із живими збудниками туберкульозу чи матеріалами, що їх містять, здійснюють догляд за хворими на туберкульоз та/або прибирання приміщень, у яких перебувають такі хворі, виплачується: допомога на оздоровлення у розмірі посадового окладу під час надання основної щорічної відпустки (крім медичних та фармацевтичних працівників, яким така допомога виплачується згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 524 «Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 38, ст. 1558); щорічна матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань у розмірі до одного посадового окладу (ставки заробітної плати) на рік на підставі рішення керівника закладу, а керівникам закладів — за рішенням органу вищого рівня у межах наявних коштів на оплату праці. 2. Поширити дію Порядку виплати надбавки за вислугу років медичним та фармацевтичним працівникам державних та комунальних закладів охорони здоров'я, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2009 р. № 1418 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 1, ст. 11), на категорії працівників, які визначені статтею 22 Закону України «Про протидію захворюванню на туберкульоз». 3. Ця постанова набирає чинності з 1 липня 2013 року. <i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i>
	КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
	ПОСТАНОВА від 20 березня 2013 р. № 177 Київ
	Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо формування позитивного інвестиційного іміджу України
	Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо формування позитивного інвестиційного іміджу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 червня 2011 р. № 694 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 51, ст. 2026), зміни, що додаються. <i>Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ</i>	ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 20 березня 2013 р. № 177
	ЗМІНИ, що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо формування позитивного інвестиційного іміджу України
1. У пункті 3: 1) в абзаці третьому слова «та видання» замінити словами «, видання та розповсюдження»; 2) абзац шостий після слів «засабах масової інформації» доповнити словом «, Інтернеті»; 3) абзац сьомий після слова «шляхом» доповнити словами «дослідження інвестиційної привабливості регіонів». 2. У пункті 4: 1) після слів «іміджу України» доповнити словами «(далі — план заходів)»; 2) доповнити пункт абзацами такого змісту: «Держінвестпроект подає Мінфіну план заходів у двотижневий строк після його затвердження. Для проведення кожного заходу Держінвестпроект видається наказ, у якому зазначаються найменування заходу, його виконавець, дата і місце проведення, сума витрат на підготовку та проведення. До наказу додається кошторис витрат, пов'язаних з підготовкою та проведенням заходу, з відповідними розрахунками та обґрунтуванням. Держінвестпроект подає щокварталу до 20 числа Мінфіну інформацію про виконання плану заходів.». 3. Пункт 6 доповнити абзацами такого змісту: «Не допускається спрямування бюджетних коштів на: здійснення заходів, придбання товарів, виконання робіт, надання послуг, не пов'язаних з напрямками використання бюджетних коштів, що визначені пунктом 3 цього Порядку; здійснення видатків, що передбачені іншими бюджетними програмами; оплату посередницьких послуг; оплату проїзду, проживання, харчування та виплату добових особам, які беруть участь у міжнародних інвестиційних заходах за кордоном та в Україні (форумах, конгресах, конференціях, семінарах тощо), крім оплати витрат, пов'язаних з відрядженням членів офіційних делегацій, склад яких погоджено в установленому порядку; придбання основних засобів (меблів, оргтехніки, комп'ютерів, транспортних засобів тощо), а також на утримання установ, підприємств, громадських об'єднань; здійснення заходів, метою яких є отримання прибутку.». 4. Пункт 7 викласти у такій редакції: «7. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються в установленому законодавством порядку.».	
	
	ФОНД СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ НА ВИРОБНИЦТВІ ТА ПРОФЕСІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ УКРАЇНИ
	ПРАВЛІННЯ ПОСТАНОВА
19.03.2013	№ 1
	Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22.03.2013 року за № 474/23006
	Про внесення змін до Порядку призначення, перерахування та проведення страхових виплат
	Відповідно до статей 17 і 29 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності» та з метою здійснення робочими органами виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України перерахування з 01 березня 2013 року щомісячних страхових виплат потерпілим (членам їх сімей) правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України постановляє: 1. Внести до Порядку призначення, перерахування та проведення страхових виплат, затвердженого постановою правління Фонду від 27 квітня 2007 року №24, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 22 червня 2007 року за №715/13982 (із змінами), такі зміни: 1.1.У пункті 1.3 глави 1 слова та цифри «Порядком встановлення медико-соціальними експертними комісіями ступеня втрати професійної працездатності у відсотках працівникам, яким заподіяно ушкодження здоров'я, пов'язане з виконанням трудових обов'язків, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 22.11.95 № 212, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22.03.96 за № 136/1161(із змінами)» замінити словами та цифрами «Порядком встановлення медико-соціальними експертними комісіями ступеня стійкої втрати професійної працездатності у відсотках працівникам, яким заподіяно ушкодження здоров'я, пов'язане з виконанням трудових обов'язків, затвердженим наказом Міністерства охорони здоров'я України від 05 червня 2012 року № 420, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 серпня 2012 року за № 1387/21699». 1.2. У пункті 1.18 глави 1 слово «індексацію» виключити. 1.3. Абзац другий підпункту 3.8.2 пункту 3.8 глави 3 і абзац третій підпункту 6.4.2 пункту 6.4 глави 6 доповнити словами і цифрами «у 2013 році — 1,149». 2. Виконавчій дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України забезпечити подання цієї постанови на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України. 3. Ця постанова набирає чинності з дня її офіційного опублікування.
	Голова правління
	Б.Райков

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 березня 2013 р. № 172
Київ

Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання грантів Президента України молодим діячам мистецтва для створення і реалізації творчих проектів у сфері кінематографії та премій за видатні досягнення у галузі кінематографії

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання грантів Президента України молодим діячам мистецтва для створення і реалізації творчих проектів у сфері кінематографії та премій за видатні досягнення у галузі кінематографії, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 20 березня 2013 р. № 172

ПОРЯДОК

використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання грантів Президента України молодим діячам мистецтва для створення і реалізації творчих проектів у сфері кінематографії та премій за видатні досягнення у галузі кінематографії

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Гранти Президента України молодим діячам мистецтва для створення і реалізації творчих проектів в сфері кінематографії та премії за видатні досягнення у галузі кінематографії» (далі — бюджетні кошти).

2. Головним розпорядником бюджетних коштів є Мінікультури, розпорядником бюджетних коштів нижчого рівня та відповідальним виконавцем бюджетної програми — Держкіно.

Одержувачами бюджетних коштів за напрямом, визначеним підпунктом 1 пункту 3 цього Порядку, є підприємства, установи, організації, які зобов'язуються забезпечити реалізацію творчого проекту у сфері кінематографії.

3. Бюджетні кошти спрямовуються на:

1) виплату грантів Президента України молодим діячам у галузі кінематографії для створення і реалізації творчих проектів (далі — гранти);

2) виплату Державної премії України імені Олександра Довженка (далі — премія);

3) виготовлення диплома і нагрудного знака лауреату премії.

4. Не допускається спрямування бюджетних коштів на:

придбання товарів, робіт і послуг, що не пов'язані з напрямками, зазначеними у пункті 3 цього Порядку;

оплату посередницьких послуг;
здійснення заходів, метою яких є отримання прибутку.

5. Бюджетні кошти використовуються у межах відповідних бюджетних призначень у розмірах, визначених актами Президента України, якими призначено гранти, присуджено премію, та з урахуванням необхідності виконання бюджетних зобов'язань минулих років, узятих на облік в органах Казначейства, у разі їх відповідності паспорту бюджетної програми.

6. Після призначення гранту між Мінікультури, Держкіно, особою, якій присуджено грант, та одержувачем бюджетних коштів укладається договір про створення і реалізацію творчого проекту у сфері кінематографії.

Бюджетні кошти перераховуються Держкіно поетапно частками, визначеними у договорі, на рахунок одержувача бюджетних коштів.

7. Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти здійснюється у установленому законом порядку.

Попередня оплата товарів, робіт і послуг проводиться з урахуванням положень бюджетного законодавства.

8. Бюджетні кошти за напрямом, визначеним підпунктом 2 пункту 3 цього Порядку, Держкіно перераховує на особистий банківський рахунок особи, якій присуджено премію.

9. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні та необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік бюджетних зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються у установленому законодавством порядку.

10. Одержувачі бюджетних коштів подають щокварталу до 10 числа наступного місяця Держкіно звіт про їх використання для інформування до 15 числа Мінікультури та до 20 числа Мініфіну.

11. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються у установленому законодавством порядку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 20 березня 2013 р. № 168
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виконання зобов'язань України у сфері міжнародного науково-технічного співробітництва

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести зміну до пункту 2 Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виконання зобов'язань України у сфері міжнародного науково-технічного співробітництва, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 385 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 28, ст. 1169; 2012 р., № 20, ст. 752), замінивши слова «Київський державний центр науково-технічної і економічної інформації» словами «Центр науково-технічної інформації та сприяння інноваційному розвитку України».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 11 березня 2013 р. № 184
Київ

Про внесення зміни до опису і зразків форменого одягу та знаків розрізнення осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, військовослужбовців спеціальних моторизованих військових частин міліції внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ, осіб начальницького складу податкової міліції

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до опису і зразків форменого одягу та знаків розрізнення осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, військовослужбовців спеціальних моторизованих військових частин міліції внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ, осіб начальницького складу податкової міліції, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2001 р. № 1515 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 47, ст. 2082), доповнивши їх розділом 4 (додається до оригіналу).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «МЕДЛІНСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF MEDLINSKY v. UKRAINE)

Заява № 22485/12

Стислий виклад рішення від 19 лютого 2013 року

Заявник скаржився до Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) за п. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінального провадження та відсутність ефективних засобів юридичного захисту у цьому зв'язку. Заявник також подавав інші скарги за Конвенцією.

5 листопада та 10 грудня 2012 року Європейський суд отримав декларації щодо дружнього врегулювання у справі, підписані сторонами, відповідно до яких заявник погодився відмовитися від будь-яких подальших скарг проти України, які стосуються фактів, викладених у його заяві, в обмін на зобов'язання Уряду сплатити йому 500 євро, що є відшкодуванням будь-якої матеріальної та моральної шкоди, а також компенсацією судових витрат.

Європейський суд взяв до уваги факт досягнення сторонами дружнього врегулювання, яке ґрунтується на засадах поваги до прав людини, гарантованих Конвенцією та протоколами до неї, та не знайшов підстав для подальшого розгляду справи.

Розглянувши умови дружнього врегулювання справи,

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«*Вирішує* вилучити заяву з реєстру справ відповідно до статті 39 Конвенції».

Інформацію надано Урядовим уповноваженим

у справах Європейського суду з прав людини

реклама

оголошення

виклики до суду

реклама

оголошення

виклики до суду

Інформаційне повідомлення Міністерства культури України
про проведення Всеукраїнського відкритого конкурсу на кращий ескіз логотипа з відзначення 200-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка.

З метою визначення кращого ескізу логотипа заходів, пов'язаних з відзначенням 200-річчя з дня народження Т.Г. Шевченка (далі — ескіз логотипа) Мінікультури України з 29 березня по 14 травня 2013 року проводить Всеукраїнський відкритий конкурс.

Логотип буде використаний в оформленні документації, виданні поліграфічної та інформаційної продукції (афіші, буклети, програми, банери тощо), оформленні мистецьких заходів (концертів, вистав, виставок, конференцій тощо) під час святкування зазначеного ювілею в Україні та за її межами.

У Конкурсі можуть брати участь усі бажаючі. До участі у Конкурсі допускаються роботи, що надійшли на поштову адресу Мінікультури України (01601, м. Київ, вул. Франка, 19) в період з 29 березня по 14 травня 2013 року включно.

Для учасників Конкурсу встановлюються 3 премії:

- 1-а премія — 30,0 тис. грн;
- 2-а премія — 20,0 тис. грн;
- 3-я премія — 15,0 тис. грн.

Критеріями відбору ескізів логотипа, поданих на Конкурс, є:

- позитивне сприйняття урочистих заходів, присвячених 200-річчю від дня народження Т.Г. Шевченка, втілене графічними засобами;
- оригінальність;
- асоціативність з особистістю Т.Г. Шевченка та ювілейною датою;
- функціональність;
- лаконічність.

На Конкурс подаються:

- заява, у якій зазначаються відомості про автора(ів) ескізу логотипа, а також інформація про те, що надані на Конкурс ескізи логотипа не порушують права інтелектуальної власності третіх осіб;
- графічне зображення (діаметр — 150 мм) логотипа у кольоровому та чорно-білому варіантах на планшетах на твердій основі формату А-4, до якого додаються растрове (у форматі jpeg розміром не більше 500 Кбайт) і векторне (у форматах eps, ai, cdr) зображення логотипа на електронних носіях (пояснення у форматі MS Word розширення doc, rtf, версія від 97 і вище);
- у верхньому правому куті планшета позначається девіз у вигляді шестизначного числа;
- пояснювальна записка (до однієї сторінки) — опис логотипа;
- заклейнений конверт з позначенням на ньому девізом у вигляді шестизначного числа;
- у конверт має бути вміщена така інформація: прізвища, імена, по батькові, місця проживання виконавців, номери контактних телефонів, ксерокопії 1, 2 та 11 сторінок паспортів, відсотковий розподіл премії (за наявності колективу виконавців).

Переможцям Конкурсу за згодою передає авторські майнові права на ескіз логотипа шляхом укладення відповідного договору з підприємством, установою, організацією, що належить до сфери управління Мінікультури України, та визначеним Мінікультури України відповідальним за проведення Конкурсу.

Оригінали ескізів логотипів та супровідні матеріали, відзначені преміями, авторам не повертаються.

Інформація щодо підсумків проведення Конкурсу та його переможців розміщується на офіційному веб-сайті Мінікультури України та в газеті «Культура і життя».

За додатковою інформацією звертатися до Мінікультури України за тел. 234-63-88.

Фінансовий звіт
Політичної партії ПАРТІЯ РЕГІОНІВ
за 2012 рік

№ з/п	1. Доходи	Сума, тис. грн.
1.	Безповоротна фінансова допомога, добровільні пожертвування, членські внески	324 933,0
2.	Пасивні доходи	345,4
Доходи всього		325 278,4

№ з/п	2. Витрати	Сума, тис. грн.
1.	Витрати, пов'язані з виконанням статутних завдань	307 440,7
в тому числі: витрати на формування виборчого фонду ПАРТІЇ РЕГІОНІВ		217 975,7
2.	Витрати на утримання апарату партії	7 946,2
Витрати всього		315 386,9

Звіт про майно
Політичної партії ПАРТІЯ РЕГІОНІВ
за 2012 рік

№ з/п	Сума, тис. грн.	
1.	Залишкова вартість основних засобів, малоцінних матеріальних необоротних активів та нематеріальних активів станом на 31 грудня 2012 року	1 938,9

У Подільському районному суді м.Києва 03.04.2013 р. о 14.00 год. під головуванням судді Декаленко В. С. буде розглядатись цивільна справа за позовом Плаван Світлани Володимирівни до Плаван Євгена Вікторовича про розірвання шлюбу. Явка вищезазначених осіб (сторін по справі) в судове засідання — обов'язкова.

При неявці відповідача — справа буде слухатись за його відсутності згідно ст.169 ЦПК України.

Суддя В. С. Декаленко

Суворовський районний суд м. Одеси викликає як відповідача Ткаченко Жанну Генівну у судове засідання по справі № 1527/2-181/11 за позовом заступника прокурора Суворовського району м. Одеси в інтересах держави в особі БАТ «Державний ощадний банк України» в особі філії ООУ БАТ «Ощадбанк» до Зенченка Петра Валерійовича, Ткаченко Жанны Генівни та Наконечної Надії Володимирівни про стягнення грошової суми, яке відбудеться о 12.00 годині 03 квітня 2013 року у приміщенні Суворовського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Чорноморського козацтва, 68, зала судових засідань № 9. У разі неявки Ткаченко Жанны Генівни справа буде розглядатись у її відсутності.

Суддя І. В. Серєда

Тернопільський міськрайонний суд Тернопільської області викликає відповідача Горбачова Юрія Володимировича у судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Горбачова Юрія Володимировича про стягнення заборгованості за кредитним договором, розгляд якої відбудеться 11 квітня 2013 року о 10 год. 30 хв. у приміщенні Тернопільського міськрайонного суду за адресою: м. Тернопіль, вул. Котляревського, 34.

Відповідач вправі подати заперечення проти позову із посиланням на докази, якими воно обґрунтовується. У разі неявки відповідача до суду, справу буде розглянуто у його відсутність.

Суддя В.В. Ромазан

Київський районний суд м. Донецька викликає Ленічко Василя Віталійовича, 21.01.1982 р. н., як відповідача по цивільній справі за позовом ПАТ «ПриватБанк» про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 11.04.2013 року о 09.00 год. в приміщенні суду.

Суддя Т. В. Чальцева

Тернопільський міськрайонний суд Тернопільської області викликає відповідача Кнись Марту Богданівну у судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Кнись Марти Богданівни про стягнення заборгованості за кредитним договором, розгляд якої відбудеться 11 квітня 2013 року о 09 год. 30 хв. у приміщенні Тернопільського міськрайонного суду за адресою: м. Тернопіль, вул. Котляревського, 34.

Відповідач вправі подати заперечення проти позову із посиланням на докази, якими воно обґрунтовується. У разі неявки відповідача до суду, справу буде розглянуто у його відсутності.

Суддя В. В. Ромазан

Святошинський районний суд м. Києва повідомляє громадянина Прокопенка Олега Олександровича, 02.07.1973 р.н., що судове засідання по цивільній справі за позовом Прокопенко Т.І. до Прокопенка О.О. про розірвання шлюбу - відбудеться 01.04.2013 року о 14 год.30 хв.

Просимо громадянина Прокопенка Олега Олександровича з'явитися до Святошинського районного суду м. Києва за адресою - м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А, кабінет №3, для слухання справи за його участю. З собою мати документ, який посвідчує особу.

У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута за вашої відсутності.

Суддя А. С. Ключник

У зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Коротича Михайла Олександровича до Нікуліна Віктора Юрійовича та Суховерського Сергія Михайловича про визнання недійним договору дарування, Петровський районний суд м. Донецька викликає відповідача Нікуліна Віктора Юрійовича в судове засідання, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Донецьк-111, вул. С. Щедрина, 1-А, каб. № 6, на 26 квітня 2013 р. о 10.00 год.

Суддя Сліщенко Ю. Г.

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) розглядає цивільну справу за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Кудряшова Вадима Володимировича про стягнення заборгованості. Відповідач Кудряшов Вадим Володимирович, місце проживання якого не відомо, викликається на 18 квітня 2013 року о 14.00 годині до суду, каб. №8, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Гапонов А. В.

В Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Шевченка, 39, каб. 205, на 09 годину 15 хвилин 9 квітня 2013 року у справі за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Неміц Гідо про стягнення заборгованості викликається Неміц Гідо.

Відповідач може подати письмові заперечення з приводу заявлених вимог, посилання на докази, якими вони обґрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутності за наявними у ній доказами.

Суддя Філюк Т. М.

У Подільському районному суді м. Києва 11.04.2013 року о 10.00 год. під головуванням судді Богінкевич С. М. розглядатиметься цивільна справа за позовом Мустафіна С. Р. до Веремій Віктора Івановича про визнання таким, що втратив право користування жилим приміщенням.

Явка вищезазначених осіб (сторін по справі) у судове засідання обов'язкова. При повторній неявці відповідачів справа буде слухатись у їхню відсутність згідно зі ст. 169 ЦПК України.

Суддя Богінкевич С. М.

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва знаходиться цивільна справа за позовом Перімов Р. Р. до Марусика В. В., ПАТ Страхова компанія «Страховий капітал» про відшкодування шкоди.

Розгляд зазначеної справи призначено на 09.04.2013 року о 14.30 год. у Шевченківському районному суді м. Києва, каб. 22 (адреса суду: м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, 10-Б). Суд викликає Марусика Володимира Володимировича як відповідача.

Явка до суду обов'язкова. У разі неявки справа буде розглядатись за наявними у ній доказами.

Суддя Н. В. Сіромашенко

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Повідомляємо про скликання Загальних зборів акціонерів Приватного акціонерного товариства «Універсал», які відбудуться 29 квітня 2013 року об 11.00 за адресою: 62416, Харківська обл., Харківський р-н, смт Пісочин, вул. Заводська/Чапаєва, буд.18/86. Реєстрація учасників зборів відбудеться у день проведення загальних зборів з 10.00 до 10.45 години за місцем проведення зборів.

- Порядок денний:**
- Обрання Голови та Секретаря загальних зборів.
 - Обрання Лічильної комісії.
 - Затвердження річного звіту Наглядової ради ПрАТ «Універсал» за 2012 р.
 - Затвердження річного звіту Правління ПрАТ «Універсал» за 2012 р.
 - Затвердження річного звіту Ревізора ПрАТ «Універсал» за 2012 р.
 - Затвердження річного звіту та балансу ПрАТ «Універсал» за 2012 р.
 - Розподіл прибутку або визначення порядку покриття збитків ПрАТ «Універсал» за 2012 р.
 - Прийняття рішення про розмір та порядок виплати дивідендів за 2012р.
 - Відкликання членів Наглядової Ради ПрАТ «Універсал».
 - Обрання членів Наглядової Ради ПрАТ «Універсал».

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн) за 2012 рік

Найменування показника	Період	
	звітний	попередній
Усього активів	42528,5	44089,8
Основні засоби	1990,3	2194,2
Довгострокові фінансові інвестиції	32707,9	32838,8
Запаси	339,4	320,4
Сумарна дебіторська заборгованість	7442,8	8395,1
Грошові кошти та їх еквіваленти:		
- в національній валюті	40,3	253,7
- в іноземній валюті	-	-
Нерозподілений прибуток	23,1	165,3
Власний капітал	10771,6	10435,0
Статутний капітал	10 000,0	10 000,0
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	31756,9	33654,8
Чистий прибуток	-	-
Чистий збиток	142,2	925,0
Середньорічна кількість акцій (шт.)	4931981	4820469
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	25	26

При здійсненні процедури реєстрації учасників Загальних зборів, кожний акціонер повинен мати при собі документ, що засвідчує особу - паспорт. Для довіреної особи (представника) акціонера, додатково до цього надається довіреність на право представляти інтереси акціонера (акціонерів) на Загальних зборах акціонерів Товариства. З інформацією, що стосується порядку денного, можна ознайомитись у Правлінні ПрАТ «Універсал». Адреса для пропозиції стосовно питань порядку денного: 62416, Харківська обл., Харківський р-н, смт Пісочин, вул. Заводська/Чапаєва, буд.18/86.

Голова Правління Б.В. Христик

У провадженні Заставнівського районного суду знаходиться цивільна справа № 716/335/13-ц за позовом Тюркмен Ганни Михайлівни до Тюркмен Гюльтекін про розірвання шлюбу.

Розгляд зазначеної справи призначено на 10 год. 19 квітня 2013 року в приміщенні Заставнівського районного суду, за адресою: Чернівецька область, м. Заставна, вул. Незалежності, 95, зал судових засідань № 1, **суддя Сірик І. С.**

Суд викликає відповідача Тюркмен Гюльтекін, 1972 року народження, останнє відоме місце проживання: с. Васловівці, вул. Головна, 9, Заставнівського району Чернівецької області.

Явка до суду є обов'язковою, в разі вашої неявки справа розглядатиметься за наявними матеріалами, що є у справі.

У провадженні апеляційного суду Одеської області знаходиться цивільна справа за апеляційною скаргою Лопато Віталія Володимировича на ухвалу Приморського районного суду м. Одеси від 12.12.2012 року у справі за позовом Лопато Віталія Володимировича до Ланцова Ігоря Євгенійовича, Ланцова Валентини Миколаївни, Шарофаненко Ігоря Сергійовича, Орлова Ігоря Ігоровича, Садикової Євгенії Олегівни, Другої Одеської державної нотаріальної контори, приватного нотаріуса Гур'янової Людмили Геннадіївни, державного нотаріуса Першої Одеської державної нотаріальної контори Лебідь Оксани Вікторівни, КП «ОМБТ та РОН», про визнання біржового договору купівлі-продажу дійсним, визнання дій протиправними, визнання договорів купівлі-продажу квартири недійсними, усунення перешкод у користуванні власністю шляхом виселення, та про вселення. У зв'язку з цим Садикова Євгенія Олегівна, Ланцова Валентина Миколаївна, Ланцов Ігор Євгенович повідомляються, що судові засідання відбудуться о 14 годині 00 хвилин 5 квітня 2013 року в приміщенні апеляційного суду Одеської області за адресою: м. Одеса, вул. Гайдара, 24-А.

Суддя А. П. Заїкін

Краматорський міський суд Донецької області (84000, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «КБ «Приват Банк» до Сергеевої Олени Сергіївни про стягнення заборгованості.

Відповідач по справі Сергеева Олена Сергіївна, за адресою, вказаною в позовній заяві, не зареєстрована, фактичне місце її проживання та реєстрації невідоме, викликається на 10.00 год. 19.04.2013 року до Краматорського міського суду, зал №26, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Сухоручко Ю. О.

Автозаводський районний суд м. Кременчука Полтавської області викликає відповідача Земцова Андрія Вікторовича (останнє відоме місце реєстрації: Полтавська область, м. Кременчук, вул. Г. Жадова, буд. 1А, кв. 28) у судові засідання по цивільній справі № 524/2020/2013 р. за позовом Земцової Л. М. до Земцова А. В. про розірвання шлюбу.

Судове засідання призначено на 09 год. 20 хв. 11 квітня 2013 року в приміщенні суду за адресою: м. Кременчук, вул. Першотравнева, 29/5, к. 16.

Явка до суду обов'язкова.

У разі неявки відповідача справа буде розглянута за відсутності цієї особи, з ухваленням відповідного рішення на підставі наявних у справі доказів 29 квітня 2013 року о 09 годині 50 хвилин.

Вказана особа зобов'язана повідомити суд про причини неявки в судові засідання та зміну місця проживання або знаходження.

Суддя О. С. Преполяк

Кіровський районний суд м. Донецька (83095, м. Донецьк, вул. Юності, 22) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Серьогіна Олега Володимировича про стягнення заборгованості.

Відповідач Серьогін О. В., який знаходиться за адресою: 83117, м. Донецьк, вул. Петровського, буд. 99А, к. 29, викликається до суду на 17 квітня 2013 року о 09 год. 00 хв. (кабінет №9) для участі у розгляді цієї справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо заявленого до нього позову та свої докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя І. М. Подолянчук

Калінінський районний суд міста Донецька (83052, м. Донецьк, пр. Миру, 50) розглядає цивільну справу за позовною заявою Цибуленко Лідії Миколаївни до Гладкова Олександра Сергійовича, Гладкової Світлани Василівни, про усунення перешкод у здійсненні права власності та визнання особи такою, що втратила права користування жилим приміщенням.

Відповідачі у справі: Гладков Олександр Сергійович та Гладкова Світлана Василівна, останнє місце проживання: 83076, м. Донецьк, вул. Горбачевського, 3, викликаються на 19.04.2013 року о 09 год. 00 хв. до суду, каб. № 4, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у їхню відсутність.

Суддя Сватіков А. В.

Путивльський районний суд Сумської області викликає як відповідача Бикова Сергія Олександровича, 05.06.1980 року народження, останнє місце проживання: вул. Кооперативна, 5, кв. 2, м. Путивль, Сумська область, для участі в цивільній справі за позовом ТОВ «Десен» до Бикова Сергія Олександровича про стягнення боргу, розгляд якої відбудеться 03.04.2013 року о 10.00 год. у приміщенні Путивльського районного суду Сумської області за адресою: м. Путивль, вул. Кірова, 54.

У разі неявки в судові засідання справу буде розглянуто у вашу відсутність (за наявності доказів, що містяться у справі).

Суддя Гриценко П. П.

Шевченківський районний суд м. Запоріжжя викликає як відповідача Марчишину (Новікову) Наталію Олександрівну по цивільній справі №336/814/13-ц пр. 2/336/1006/2013 за позовом Публічного акціонерного товариства Комерційний Банк «Приват-Банк» про стягнення заборгованості, розгляд якої відбудеться о 10 год. 30 хв. 05.04.2013 року в приміщенні суду за адресою: м. Запоріжжя, вул. Чарівна, 117-а, каб. № 37. У разі неявки справа розглядатиметься за вашою відсутністю.

Суддя Гончар М. С.

Славутицький міський суд Київської області викликає відповідача Швець Юрія Анатолійовича, останнє відоме місце проживання: м. Славутич, кв. Чернігівський, буд. 19, кв. 30, у судові засідання на 10.00 годину 3 квітня 2013 року за адресою: м. Славутич, Ленінградський квартал, 3-а, **суддя Теремецька Н. Ф.** за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Швець Юрія Анатолійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Суддя Н. В. Мазай

Скадовський районний суд Херсонської області викликає в судові засідання як відповідача на 09.04.2013 р. о 10.30 годині в суд Скадовського району Баб'яка Романа Миколайовича, жителя с. Промінь, Скадовський район Херсонської області, вул. Лісна, 8, у цивільній справі за позовом Публічного Акціонерного Товариства Комерційного банку «ПриватБанк» до Баб'яка Романа Миколайовича про стягнення заборгованості за кредитним договором в сумі 27 762,18 грн.

У разі неявки в судові засідання відповідача Баб'яка Романа Миколайовича, справа буде розглянута за його відсутності відповідно до ст. 169 ч. 3, 4 ЦПК України за наявними в ній доказами.

Суддя С. В. Пухальський

У Подільському районному суді м. Києва 23.04.2013 р. о 09.30 годині під головуванням судді Войтенко Т. В. буде розглядатись цивільна справа за позовом Кузьменка Сергія Петровича до Кравченко Наталії Семенівни про стягнення боргу за договором позики та звернення стягнення на предмет договору застави транспортного засобу.

Явка вищезазначених осіб (сторін по справі) у судові засідання обов'язкова.

Суддя Т. В. Войтенко

Апеляційний суд Дніпропетровської області повідомляє, що цивільна справа № 22-ц/774/547/К/13 за позовом Косяка Сергія Володимировича до Товариства з обмеженою відповідальністю «Авто Житло План» про визнання договору недійсним та стягнення витрат, відбудеться в приміщенні апеляційного суду за адресою: 50007, м. Кривий Ріг, пр. Дзержинського, 31, о 09 год. 50 хв. 4 квітня 2013р.

У разі неявки представника Товариства з обмеженою відповідальністю «Авто Житло План» справу буде розглянуто за вашої відсутності.

Суддя Г. О. Савіна

В провадженні Монастирищенського районного суду Черкаської області знаходиться цивільна справа № 2-570/12, провадження № 2/702/29/13 за позовом Коломісць Оксани Миколаївни в інтересах повнолітнього Нагорного Владислава Вікторовича до Нагорного Віктора Михайловича про стягнення аліментів на повнолітню дитину, яка продовжує навчання.

Нагорний Віктор Михайлович викликається як відповідача в судові засідання, яке відбудеться 03.04.2013 року о 09 год. 30 хв. у приміщенні Монастирищенського районного суду за адресою: вул. Леніна, 98, м. Монастирище, Черкаська область. Суд пропонує відповідачу подати письмові пояснення та заперечення, а також усі наявні докази по справі до визначеного судом дня проведення судового засідання.

У разі неявки відповідача у судові засідання справа буде розглянута у відсутності вказаної особи. Про причини неявки необхідно повідомити суд заздалегідь.

Суддя Н. В. Мазай

У провадженні Шевченківського районного суду м. Львова знаходиться цивільна справа за позовом ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» до Бойка Ігоря Володимировича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Бойко Ігор Володимирович (останнє відоме місце проживання: м. Львів, вул. Яблунева, 16-А) викликається як відповідач у судові засідання, яке відбудеться 18 квітня 2013р. о 17.00 год. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Львова (каб. 22, пов. 4). У разі неявки в судові засідання відповідача справа буде розглядатися за його відсутності.

Суддя Свїрїдова В. В.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Пісня зібрала друзів

ТАЛАНТИ. Учасниками вокального фестивалю в Луганську стала творча молодь із шести країн

Юні виконавці й організатори конкурсу впевнені у важливості розвитку мистецтва співу

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Організатори творчого змагання з Луганського національного університету імені Т.Г. Шевченка зізнались, що прагнуть вплинути на розвиток вокально-хорового мистецтва, знайти молоді таланти та відкрити їх світові. Тож наймолодшим учасникам було по шість років, і це не завадило яс-

кравому виступу. Загалом програма форуму така, що сприяє перш за все установленню творчих контактів у сфері культури представникам різних регіонів і країн. «Наш університет зараз звучить, співає. Представники Молдови та Румунії, Білорусі та Росії, Китаю беруть участь у конкурсі, а українські голоси привертають до себе увагу майстерністю. Музика була і є

затребуваною в будь-якому віці і будь-якому місці світу», — каже директор фестивалю Ольга Чурікова-Кушнір.

Виступи оцінювало журі, яке традиційно очолив австрійський композитор, диригент, професор Віденського університету музики та образотворчого мистецтва, художній керівник Віденського музичного семінару Курт Шмід. Творче змагання завер-

шилося великим гала-концертом, під час якого відбулося нагородження лауреатів, а також був оголошений володар Гран-прі. Вищу нагороду повезли на батьківщину дніпропетровці — камерний хор «Лелеченьки» Школи української культури і мистецтв імені Олесея Гончара. Відлуння пісень та унікальних голосів надовго залишиться в університетських залах.

Ложка для Котигорошка

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ХОБІ. Здавна українці люблять добре поїсти. Зокрема, про це свідчить народна казка про Котигорошка, який визволив у змія сестру і братів завдяки тому, що відразу з'їв 12 волів, 12 баранів і 12 кабанів. Чи є тепер велетні з безмежним апетитом, хто його знає, а ось богатырська ложка є. Її виготовив вінничанин Олександр Заець. Принагідно зауважимо, що за спеціальністю він лісник, а різьбярством захопився 5 років тому. На його подвір'ї чимало цікавих речей, які зробив своїми руками. Та коли він почав працювати над ложкою,

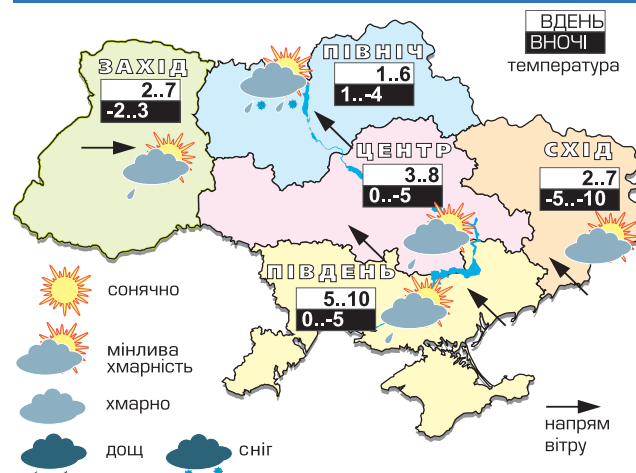

І кому до снаги підняти такого 5-метрового велетня?!

Фото надане автором

якою можна півсела нагодувати, люди не розуміли, задля чого клопіт. Лише на чашу, в якій вміщується 210 літрів, майстер витратив півкуба липи. Сусіди припускали, що то буде пам'ятник народній ложці, без якої в житті ніяк не обійтись. Справді: її, зважаючи на розмір та якість роботи, можна ставити на постамент. Вона не боїться волги, бо покрита соняшниковою олією, яку перед застосуванням майстер доводив до кипіння, щоби глибоко проникла в деревину. Втім, пан Олександр цілу зиму працював з тією метою, щоб його ім'я потрапило до Книги рекордів України. Довжина ложки-велетня становить понад 5 метрів.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 30 БЕРЕЗНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+1 -4	+1 +6	Черкаська	+1 -4	+3 +8
Житомирська	+1 -4	+1 +6	Кіровоградська	+1 -4	+3 +8
Чернігівська	-2 -7	0 +5	Полтавська	-2 -7	0 +5
Сумська	-5 -10	-2 +3	Дніпропетровська	-3 -8	+3 +8
Закарпатська	+2 +7	+5 +10	Одеська	-2 +3	+5 +10
Рівненська	+1 -4	+2 +7	Миколаївська	0 -5	+5 +10
Львівська	+1 -4	+2 +7	Херсонська	0 -5	+5 +10
Івано-Франківська	-2 +3	+2 +7	Запорізька	-3 -8	+4 +9
Волинська	+1 -4	+2 +7	Харківська	-5 -10	+1 +6
Хмельницька	-2 +3	+2 +7	Донецька	-3 -8	+4 +9
Чернівецька	-2 +3	+2 +7	Луганська	-5 -10	+2 +7
Тернопільська	-2 +3	+2 +7	Крим	+2 -3	+9 +14
Вінницька	+2 -3	+3 +8	Київ	0 -2	+2 +4

Укргідрометцентр

Фірма віників не в'яже

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ПІДРОБКА. Брендний спортивний костюм цілком може бути виробом вітчизняних шевців. Це достеменно з'ясували фахівці відділу захисту прав інтелектуальної власності управління Державної служби по боротьбі з економічною злочинністю ГУМВС України в Одеській області. Нещодавно вони викрили швацький цех, у якому незаконно використовували логотипи відомих світових брендів. Як повідомляє ВЗГ ГУМВС України в Одеській області, незаконний бізнес на два десятки робочих місць організувала 40-річна приватна підприємниця. Спритна одеситка мала свою клієнтуру та працювала виключно за замовленнями.

Під час обшуку правоохоронці вилучили понад півсотні готових костюмів, 20 швейних машин та два пристрої для одночасного нанесення торговельних знаків на продукцію. Наразі вилучене направлено на експертизу. Встановлюється сума збитку, спричинена власникам прав на вказані знаки для товарів та послуг.

Щодо підприємниці розпочато кримінальне провадження за ознаками складу злочину, передбаченого ч. 1 ст. 229 КК України, жінці загрожує покарання у вигляді штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (1700 — 3400 гривень) або громадські роботи на строк від ста до двохсот годин чи вилучення права на строк до двох років.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачений документ:

посвідчення Радника керівника Державного управління справами при Адміністрації Президента України №110 від 28.05.2010 р. на ім'я Радучього Михайла Борисовича **вважати недійсним.**

Постановою **Господарського суду м. Севастополя** по справі № 919/31/13-г **Товариство з обмеженою відповідальністю «Укртранслідер»** (99046, м. Севастополь, Нахімовський район, проспект Перемоги, буд. 44; код за ЄДРПОУ 34892078) **визнано банкрутом** та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ТОВ «Укртранслідер» призначено Козловського Олега Євгеновича, що проживає за адресою: 03115, м. Київ, вул. Котельникова, 12, кв. 60; паспорт СН 992595, виданий Ленінградським РУ ГУ МВС України в м. Києві, 06.11.1998 р., ідентифікаційний номер 2657407933. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дати публікації про банкрутство ТОВ «Укртранслідер».

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 29013. Тираж 41633

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мера-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua